

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

02/2017/GR

Μια νέα εκκλησιαστική περιφέρεια: Η Νότια Αφρική

Θεία Λειτουργία στην
Αυστραλία: Μια ασφαλής
άγκυρα

Κύριο άρθρο: Αναγνώριση του
Θεού και της δημιουργίας του

Διδασκαλία: Συγχώρηση των
αμαρτιών και αποστολικό
αξίωμα

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

- 3 Αναγνώριση του Θεού και της δημιουργίας του

■ Θεία Λειτουργία στην Αυστραλία

- 4 Μια ασφαλής άγκυρα

■ Σε μια επίσκεψη στην Ευρώπη

- 10 Αγάπη, παρηγοριά και νέα ζωή

■ Σε μια επίσκεψη στην Αφρική

- 14 Ισιώνοντας τον δρόμο

■ Σε μια επίσκεψη στην Αμερική

- 12 Δεν είναι αρκετό να στεκόμαστε μόνο στην τήρηση των Εντολών!

■ Χώρος για τα παιδιά

- 16 Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά
- 18 Στο σπίτι της Γκουεντολίν στο Χρυσό βουνό [Mont-Dore] (Νέα Καληδονία)

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Jessica Krämer
■ Φωτογραφία Πρωταποστόλου στο οπισθόφυλλο: Jona

■ Διδασκαλία

- 20 Η συγχώρηση των αμαρτιών – Απαραίτητες προϋποθέσεις και αποτελέσματα
- 22 Η συγχώρηση των αμαρτιών και το αποστολικό αξίωμα

■ Νέα από όλο τον κόσμο

- 24 Μεταξύ δύναμης αξιωμάτων και ηγετικής λειτουργίας
- 26 Επίσκεψη σε χώρες όπου οι κοινότητες δραστηριοποιούνται σε ιδιωτικές κατοικίες
- 27 Η Κατήχηση στην τσέπη
- 28 Οι γυναίκες προωθούν την Εκκλησία
- 30 Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων
- 31 Νότια Αφρική: Γέννηση μιας νέας Εκκλησιαστικής Περιφέρειας

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 715 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10π.μ.

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Σησιχώρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία, Κυριακή 10:00 π.μ.

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

Αναγνώριση του Θεού και της δημιουργίας του

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Το σύνθημα του έτους: «Δόξα στον Θεό, τον Πατέρα μας» περιλαμβάνει τρεις αποστολές, τις οποίες επιθυμούμε να ολοκληρώσουμε το έτος 2017. Στην αρχή βρίσκεται το γεγονός της αναγνώρισης της δόξας του Θεού και της δραστηριότητάς του. Είναι πολύ φιλόδοξο να αναγνωρίζουμε τη δόξα του Θεού, μέσα στο μεγαλείο της. Ωστόσο, μαζί με το Άγιο Πνεύμα, μας είναι δυνατόν, να αρπάξουμε και να εκμεταλλευτούμε, την δραστηριότητα του Θεού.

– Τι πρέπει επομένως να αναγνωρίσουμε;

Ο Θεός δημιούργησε τον ορατό κόσμο. Όλα προέρχονται απ' αυτόν. Προέλευση των πάντων, είναι το θέλημά του. Αναγνωρίζουμε τον Θεό ως Δημιουργό και δεν αφήνουμε περιθώριο σε καμιά αμφιβολία για την πατρότητά της: «Εάν δε η δύναμη και η δραστηριότητά τους, τους κατέπληξε, ως εννοήσουν από τα δημιουργήματα αυτά πόσον απείρως ισχυρότερος είναι εκείνος, που τα κατασκεύασε. Διότι από το μεγαλείο και την καλλονή των δημιουργημάτων φτάνει κανείς στην ανάλογη θεώρηση του Θεού.» (Σοφία Σολομώντα 13:4-5).

Ο Θεός δημιούργησε τον αόρατο κόσμο. Επιπλέον από την ορατή και επίγεια δημιουργία, ο Θεός δημιούργησε επίσης τον πνευματικό κόσμο. Η ζωντανή ψυχή του ανθρώπου, αποτελεί μέρος αυτού του κόσμου. Ο Θεός διαπλάτνυε και εξομάλυνε το δρόμο, για να μπορέσει ο άνθρωπος να επιστρέψει σ' αυτόν, μέσα στην κοινωνία μαζί του. «Επειδή, με τέτοιο τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.» (Ιωάννης 3:16). Εκεί είναι ο δρόμος! Είναι αυτό που μας λέει το Άγιο Πνεύμα.

Ο Θεός θέτει όλη τη Δημιουργία στη διάθεση όλων των ανθρώπων. Είναι και παραμένει ο ιδιοκτήτης της Δημιουργίας του. Και εξασφαλίζει τη διαίωνιση της

Φωτογραφία: Διεθνής Νεοπροσπολική Εκκλησία

συνέχειας της δημιουργίας του. Μας εμπιστεύθηκε, σε εμάς τους ανθρώπους, την ορατή δημιουργία, για να τη διαχειριστούμε με υπεύθυνο τρόπο: «...Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την, και εξουσιάζετε επάνω στα ψάρια της θαλάσσης, κι επάνω στα πουλιά του ουρανού κι επάνω σε κάθε ζώο που κινείται επάνω στη γη» (Γένεση 1:28). Φροντίζουμε τη δημιουργία του και χρησιμοποιούμε υπεύθυνα τις πηγές και τους πόρους της.

Αναγνωρίζουμε και αποδεχόμαστε τον Θεό ως τον Δημιουργό. Η ορατή και η αόρατη δημιουργίες, έχουν δημιουργηθεί για όλους τους ανθρώπους. Η αναγνώριση αυτή, είναι για εμάς, το σημείο εκκίνησης για τους επαίνους και την ευγνωμοσύνη μας προς αυτόν και είναι το θεμέλιο για εμάς, έτσι ώστε να μιλούμε για τον Θεό και να αναγγέλλουμε τη δόξα του.

Στο πνεύμα αυτό, σας εύχομαι να ζήσετε μεγαλειώδεις στιγμές, μέσα στις θείες διαστάσεις.

Σας απευθύνω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λυκ Σβάνιντερ

Περίπου 1000 πιστοί συγκεντρώθηκαν στο Μέγαρο Μουσικής του Πέρθ, για να παρακολουθήσουν την θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Σνάιντερ. Περίπου 1300 αδελφοί και αδελφές, παρακολούθησαν επίσης την θεία λειτουργία σε βιντεομετάδοση, σε κοινότητες στην Αυστραλία.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Αυστραλίας

Εβραίους 6:19-20

«[ελπίδα], την οποία έχουμε, ως άγκυρα της ψυχής και ασφαλή και βέβαιη, και η οποία μπαίνει μέσα στο εσωτερικό του καταπετάσματος· όπου ο Ιησούς μπήκε μέσα ως πρόδρομος, για χάρη μας, καθώς έγινε αρχιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.»

Μια ασφαλής άγκυρα

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, εδώ και στις συνδεδεμένες μαζί μας κοινότητες! Επιτρέψτε μου να είμαι ο εκπρόσωπος για όλους μας, για να ευχαριστήσω την χορωδία για την απόδοσή της. Ήταν εντυπωσιακός ο τρόπος που ερμηνεύσατε τον ύμνο «Ο Κύριος είναι ο Θεός μου, το φως μου και η ελπίδα μου»! Είμαι βέβαιος ότι όλοι σας συνόδεψαν πνευματικά, επειδή είναι επιθυμία μας και όχι μόνο επιθυμία, αλλά και ένθερμο θέλημά μας, να παραμένουμε για πάντα στον οίκο του Κυρίου.

Χαιρόμαστε που είμαστε εδώ στην Αυστραλία και μπορώ να πω ότι την φορά αυτή, δεν ήταν δύσκολο να παρακινήσω τους αδελφούς μου, για τη συνάντησή μας εδώ. Είχαν όλοι τους κίνητρο, επειδή θα λάβαινε χώρα εδώ, στο Πέρθ, όπως έπρεπε και όπως ήταν ανα-

μενόμενο, η συνέλευση αυτή των Αποστόλων Περιφέρειάς ήταν επίσης μια ευλογία για όλους μας, επειδή μας ενδυνάμωσε στην πίστη και επειδή, μπορέσαμε να ενισχυθούμε αμοιβαία διαμέσου της κοινής προσευχής, διαμέσου της ανταλλαγής εμπειριών πίστης και διαμέσου της χαράς μέσα στην κοινωνία. Ήταν πραγματικά μια ευλογία, να μπορούμε να περάσουμε αυτές τις λίγες ημέρες μαζί: αυτό ενίσχυσε την πίστη και την ενότητά μας.

Είμαι πεπεισμένος ότι η προετοιμασία σας για την ημέρα αυτή, σας έφερε επίσης ευλογία. Κάνατε πολλά πράγματα μαζί, προσευχηθήκατε μαζί και όταν εργάζεστε μαζί και προσεύχεστε μαζί, όλα αυτά είναι πάντα συνδεδεμένα με την ευλογία. Ζούμε τώρα όλοι μαζί την ευλογία του Πατέρα μας μέσα από τον λόγο και την χάρη του.

Ίσως νοιώσατε κάποια έκπληξη στην ανάγνωση του λόγου από την Αγία Γραφή. Όπως πολλοί λόγοι από την Επιστολή προς Εβραίους, φαίνεται λίγο περίπλοκος, αλλά μπορώ να σας διαβεβαιώσω: δεν είναι τόσο δύσκολο να γίνει κατανοητός. Πιστεύω μάλιστα ότι τον έχω καταλάβει. Ο συγγραφέας μιλεί για την παρηγοριά και την ελπίδα και τη συγκρίνει με μια άγκυρα. Σκέπτομαι ότι εδώ, στο Περθ, κατανοείτε άμεσα την εικόνα αυτή. Όταν ένα πλοίο ρίχνει άγκυρα, αυτή βυθίζεται μέχρι τον πυθμένα της θάλασσας, όπου δίνει σταθερότητα στο σκάφος έτσι ώστε αυτό να μη μπορεί να μετακινηθεί κάτω από τις δυνάμεις των ρευμάτων και του ανέμου.

Στον λόγο μας αναφέρεται ότι η ελπίδα είναι «η άγκυρα της ψυχής». Ελπίζουμε στον Θεό, ελπίζουμε στον Χριστό και η ελπίδα αυτή, αυτή η άγκυρα, μας εμποδίζει να παρασυρθούμε, επιτρέποντάς μας να παραμένουμε σταθερά αγκιστρωμένοι στην θέση μας

– όπως το ψάλατε, – μέσα στον οίκο του Κυρίου.

Επιπλέον λέει ότι η άγκυρα «περνάει στο εσωτερικό του πανιού». Αυτό είναι λίγο πιο περίπλοκο επειδή είναι μια δεύτερη εικόνα που έρχεται στο προσκήνιο: το πανί [καταπέτασμα] μέσα στο ναό, που χώριζε τα άγια των αγίων· αυτό τον ιδιαίτερο τόπο όπου, σύμφωνα με την αντίληψη της εποχής, κατοικούσε ο Θεός. Αυτό επομένως σημαίνει ότι η δική μας άγκυρα έχει ριχτεί σε μια τελείως ξεχωριστή θέση: εκεί που κατοικεί ο Θεός. Η δική μας ελπίδα είναι αγκιστρωμένη επάνω στον ίδιο τον Θεό. Σκέπτομαι ότι έτσι θα πρέπει να γίνει κατανοητή η εικόνα αυτή.

Ο Θεός, στον οποίο ελπίζουμε, είναι πιστός, κρατάει τις υποσχέσεις που δίνει.

Τώρα θέτω το ερώτημα που ακολουθεί: Τι είναι αυτό που ελπίζουμε; Για ποιο πράγμα μιλούμε; Όταν λέμε ότι ελπίζουμε σε κάτι, θεωρούμε συνήθως ότι περιμένουμε κάτι και ότι βασιζόμαστε σε αυτό που πρόκειται να συμβεί. Αυτός είναι ο συνηθισμένος ορισμός της ελπίδας. Ωστόσο

η ελπίδα των πιστών, των χριστιανών, σημαίνει κάτι περισσότερο: Περιμένουμε κάτι και ξέρουμε ότι ο Θεός μπορεί να το καταστήσει δυνατό. Μπορεί να επιτρέψει, κάποια πράγματα που δεν είναι δυνατά για τους ανθρώπους, να γίνουν πραγματικότητα. Ελπίζουμε στον Θεό. Του παρουσιάζουμε τις επιθυμίες μας και ξέρουμε ότι μπορεί να τις εισακούσει εάν αυτές ανταποκρίνονται στο δικό του θέλημα. Αυτή είναι η ελπίδα που είναι θεμελιωμένη στην χριστιανική πίστη· βρίσκεται σε ένα άλλο επίπεδο και δεν έχει την ίδια ποιότητα με την ελπίδα σε γενικές γραμμές.

Ελπίζουμε σημαίνει ότι κοιτάζουμε με εμπιστοσύνη και πλήρεις από ελπίδα, προς το μέλλον, επειδή πιστεύουμε και ξέρουμε, ότι ο Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις του. Αυτή είναι η ελπίδα που αναφέρεται

Ο Πρωταπóstολος συνοδεύταν από 17 Αποστόλους Περιφέρειας και 7 αναπληρωτές Αποστόλους Περιφέρειας. Μερικές ημέρες νωρίτερα, είχε και πάλι βρεθεί με τους Αποστόλους για την φθινοπωρινή Συνέλευση.

εδώ. Η δική μας ελπίδα.

Τι υποσχέθηκε ο Θεός; Ο Θεός υποσχέθηκε στον άνθρωπο την αιώνια ζωή, την αιώνια κοινωνία μαζί του. Αυτή είναι η θεμελιώδης υπόσχεση του Θεού, η πρώτη του δέσμευση απέναντι στον άνθρωπο: Θέλω να σε βοηθήσω να φτάσεις στην αιώνια κοινωνία μαζί μου. Λάβαμε κατόπιν μια άλλη θεία υπόσχεση. Ο Ιησούς υποσχέθηκε: «Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε κι εσείς, όπου είμαι εγώ» (Ιωάννης 14:3). Την υπόσχεση της επιστροφής του Χριστού.

Ο Θεός έδωσε μια τρίτη υπόσχεση στην ανθρωπότητα: «Επειδή, δέστε, κτίζω καινούριους ουρανοί, και καινούρια γη» (Ησαΐας 65:17). Εκεί, στην αιώνια κοινωνία με τον Θεό, δεν θα υπάρχει πλέον θέση για το κακό, για τον θάνατο, ούτε για τον πόνο. Αυτές είναι οι υποσχέσεις του Θεού προς της ανθρωπότητα. Εάν μιλούμε για την ελπίδα, αναφερόμαστε στις υποσχέσεις του και πιστεύουμε στην πραγματοποίησή τους. Αυτή είναι η ελπίδα μας και είναι αγκιστρωμένη στον ίδιο τον Θεό. Δεν είναι υποσχέσεις ενός ανθρώπου, αλλά υποσχέσεις θεμελιωμένες στον Θεό. Ξέρουμε ότι ο Θεός είναι αλήθεια. Η Αγία Γραφή λέει: «Είναι αδύνατον να πει ψέματα ο Θεός» (Εβραίους 6:18).

Όλα όσα λέει, είναι αλήθεια. Ο Θεός στον οποίο ελπίζουμε, είναι πιστός, κάνει αυτό που υπόσχεται. Είναι μια ασφαλής και ισχυρή υποστήριξη, ο Θεός κρατάει τον λόγο του. Είναι παντοδύναμος, κανείς δεν μπορεί να τον εμποδίσει να εκπληρώνει αυτό που σκοπεύει να κάνει. Η ελπίδα μας είναι αγκιστρωμένη επάνω του.

Στο λόγο μας υπάρχει το θέμα του προδρόμου που εισήλθε στο καταπέτασμα του ναού για εμάς. Μου αρέσει αυτή η εικόνα. Δεν ξέρω εάν σήμερα είναι ακόμη έτσι, αλλά άλλοτε, όταν τα μεγάλα πλοία δεν μπορούσαν να προσεγγίσουν άμεσα στην προβλήτα, έβαζαν την άγκυρα σε μια μικρή βάρκα μπροστά για να την ρίξει στον κατάλληλο τόπο, με τρόπο ώστε το πλοίο να προσδένεται με ασφάλεια. Πρόκειται εδώ για μια βασική εικόνα. Ο Ιησούς ήταν ο πρόδρομος που εισήλθε στην βασιλεία του Θεού, ως Αναστημένος, ως απαρχή. Έρριξε την άγκυρα προς τον Θεό. Είναι μια όμορφη εικόνα, μου αρέσει πολύ!

Άνοιξε το δρόμο. Κατέστησε τα πάντα δυνατά και λέει:

Εάν πιστεύεις, εάν είσαι υπάκουος, εάν με ακολουθείς, τότε θα μπορέσεις κι εσύ επίσης, να αναστηθείς. Θα λάβεις το αναστάσιμο σώμα και θα μπορέσεις να εισέλθεις σε αυτό τον ξεχωριστό τόπο όπου κατοικεί ο Θεός, όπου θα έχεις την αιώνια κοινωνία μαζί του. Έχω φτάσει εκεί και θα σε βοηθήσω να φτάσεις κι εσύ – αυτό είναι που υπόσχεται ο πρόδρομος.

Τι κάνει τώρα εκεί ψηλά; Προσεύχεται για εμάς. Είναι ο συνήγορός μας, ο οποίος μεσολαβεί για εμάς κοντά στον Θεό, τον Πατέρα του. Για τον λόγο αυτό η ελπίδα μας είναι τόσο σταθερή και τόσο ισχυρή – είναι αγκιστρωμένη στον ίδιο τον Θεό – είναι εκείνος που είναι η αλήθεια, που είναι παντοδύναμος. Είναι εκεί που είναι ο Ιησούς, ο πρόδρομος, που προηγείται από εμάς. Εξομάλυνε το δρόμο, έκανε κάθε τι το δυνατό και προσεύχεται για μας. Με την ελπίδα αυτή, τη σταθερή άγκυρα, από πνευματική άποψη, ποτέ δεν θα ναυαγήσουμε.

Σίγουρα δεν μπορούμε να δούμε ακόμη αυτό που ελπίζουμε. Η Αγία Γραφή λέει ότι, η ελπίδα που βλέπεται, δεν είναι πλέον ελπίδα. Και λέει επιπλέον: «Αν, όμως, ελπίζουμε εκείνο που δεν βλέπουμε, το περιμένουμε με υπομονή.» (Ρωμαίους 8:25). Δεν μπορούμε να δούμε αυτό που ελπίζουμε, αλλά βλέπουμε τη συνέπεια της ελπίδας στην καθημερινή μας ζωή. Είναι πολύ συγκεκριμένη, την βλέπουμε.

Μερικές φορές εισερχόμαστε σε καταγίδες, τότε ο άνεμος χτυπά από παντού το σκάφος που γέρνει πότε από την μια και πότε από την άλλη από τα κύματα, αλλά η σίγουρη και σταθερή άγκυρα συγκρατεί σταθερά το σκάφος, έτσι που και μια δυνατή καταγίδα, δεν μπορεί να το πειράξει. Η άγκυρα το

συγκρατεί σταθερά στην θέση του. είναι σίγουρα άσχημα χτυπημένο, αλλά δεν χάνει την ισχυρή του σταθερότητα. Είναι μια όμορφη εικόνα για εμάς.

Το γεγονός ότι πιστεύουμε, ότι είμαστε παιδιά του Θεού, ότι ελπίζουμε, δεν μας προφυλάσσει από τα χτυπήματα των κυμάτων. Μας χτυπούν οι θλίψεις, δοκιμαζόμαστε και συχνά πρέπει να υποφέρουμε, όπως και άλλοι άνθρωποι που δεν πιστεύουν, πρέπει επίσης να υποφέρουν και να ρίχνονται από την μια πλευρά στην άλλη. Έχουμε όμως αυτή την ασφαλή και σταθερή άγκυρα και ξέρουμε ότι η δόξα που θέλει ο Θεός να μας δώσει, είναι πολύ μεγαλύτερη από τα δεινά που βιώνουμε σήμερα. Όταν μια ημέρα θα είμαστε σε αυτή την ξεχωριστή θέση, δεν θα σκεπτόμαστε πλέον τις ταλαιπωρίες που θα έπρεπε να υπομένουμε κατά την διάρκεια της επίγειας ύπαρξής μας. Αυτή είναι μια ισχυρή ελπίδα. Είναι βέβαιο· υποφέρουμε όταν τα κύματα μας πετούν από την μία πλευρά στην άλλη, αλλά δεν αποκλίνουμε από την πορεία μας, δεν χωριζόμαστε από τον Θεό, από την κοινωνία μαζί του. Η ελπίδα μας διατηρεί τη σταθερότητά μας.

Παραμένουμε πιστοί, επειδή ξέρουμε ότι αυτό που θα έλθει θα είναι πολύ μεγαλύτερο και πολύ πιο σημαντικό, από αυτά που μας συμβαίνουν σήμερα.

Αυτή είναι η άγκυρα της ελπίδας μας, μια άγκυρα πολύ ισχυρή, πολύ σταθερή και πολύ σίγουρη.

Υπάρχουν επίσης περίοδοι χωρίς καταιγίδες. Εδώ στο Περθ, επωφεληθήκαμε από αυτή την θαυμάσια θέα προς την θάλασσα, την ηρεμία, τη σιωπή, όλα ήταν τόσο όμορφα! Ωστόσο, ακόμη και αν η θάλασσα είναι ήρεμη, το πλοίο χρειάζεται να συγκρατείται από την άγκυρα, για να μην παρασύρεται από τα ρεύματα. Ακόμη και αν δεν συμβαίνει το παραμικρό, χρειαζόμαστε την άγκυρα της ελπίδας.

Κοιτάζουμε προς το μέλλον με εμπιστοσύνη και γεμάτοι ελπίδα

Δεν ζούμε πάντα τον πόνο, ζούμε απλά, μια συνηθισμένη ζωή, απασχολούμαστε με την καθημερινότητά μας εκεί όπου πολλοί άνθρωποι ξεχνούν την ύπαρξη του Θεού, δεν τον χρειάζονται, όλα είναι καλά. Μπορώ να φανταστώ, εδώ στην Αυστραλία, ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που είναι σε καλή κατάσταση· είναι υγιείς, πλούσιοι και ικανοποιημένοι και δεν έχουν ανάγκη να προσεύχονται καθημερινά στον Θεό: «Ω, καλέ Θεέ, βοήθησέ με!» Όλα πάνε καλά και η ζωή προχωρά ήρεμα και γαλήνια.

Εμείς, τα παιδιά του Θεού, έχουμε αυτή την άγκυρα και φιλοδοξούμε για την αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Ακόμη και όταν όλα στη ζωή μας πηγαίνουν καλά, παραμένουμε συνδεδεμένοι με τον Θεό χάρη στην άγκυρα της ελπίδας και δεν φεύγουμε απ' αυτόν.

Θα θέλαμε να δούμε τον Κύριο, θα επιθυμούσαμε να είμαστε σε αιώνια κοινωνία μαζί του, θα θέλαμε να είμαστε κοντά του.

Παρά το γεγονός ότι ο Ιησούς δεν έχει ακόμη επιστρέψει, ότι δεν έχει γίνει τίποτα ακόμη, ο χρόνος δεν μπορεί να μας βλάψει. Παραμένουμε στην θέση μας, στον οίκο του Κυρίου, επειδή περιμένουμε κάτι. Κοιτάζουμε το μέλλον με εμπιστοσύνη. Ακόμη και αν όλα πάνε καλά, αν δεν συμβαίνει τίποτα και ακόμη και αν χρειάζεται χρόνος μέχρι την επιστροφή του Κυρίου, παραμένουμε στην θέση μας. Η άγκυρα μας συγκρατεί εκεί.

Μερικές φορές, συνειδητοποιούμε επίσης τις αδυναμίες μας και διαπιστώνουμε ότι είμαστε πραγματικά αμαρτωλοί. Έχουμε λάβει την απόφαση να κάνουμε το ένα ή το άλλο, αλλά δεν το κάναμε, υπήρξαμε τόσο αδύναμοι. Πληγώσαμε τον ένα, κάναμε κακό στον άλλο, διαπράξαμε ένα λάθος εδώ και αν είμαστε ειλικρινείς, κάπου κάπου, χάνουμε το κουράγιο μας και λέμε: Δεν θα τα καταφέρω! Θα μπορούσαμε τότε να οπισθοχωρήσουμε και να πούμε: «Δεν αξίζει τον κόπο, δεν θα τα καταφέρω, δεν μπορώ να κάνω τίποτα, είμαι τόσο αδύναμος, είμαι ένας αμαρτωλός!» Όχι! Έχεις την άγκυρα. Μην το ξεχνάς, υπάρχει κάποιος κοντά στον Πατέρα, που προσεύχεται για σένα, που είναι ο συνήγορός σου.

Ελπίζουμε στην χάρη του Χριστού! Ακόμη και αν είμαστε αδύναμοι, αν είμαστε άθλιοι αμαρτωλοί, αν έχουμε κάνει απαίσια πράγματα, ελπίζουμε στην χάρη, ξέροντας ότι ο πρόδρομός μας, ο Ιησούς Χριστός, είναι ήδη εκεί ψηλά. Προσεύχεται για εμάς. Ελπίζουμε στην χάρη του. Η άγκυρα της ελπίδας μας προστατεύει για να μη παρασυρθούμε μακριά από τον Θεό και μας επιτρέπει να παραμένουμε σίγουρα στην θέση μας. Δεν είναι κάτι το θαυμάσιο;

Καθένας από εμάς, καθένας από σας, υπηρετεί τον Θεό

με κάποιο τρόπο. Σκέφτομαι ιδιαίτερα τους αδελφούς στη Νέα Ζηλανδία και στις γειτονικές χώρες. Έχουν εργαστεί πολύ χωρίς να έχουν πάντα την αναμενόμενη επιτυχία. Κάποιες φορές είναι πολύ δύσκολο να εργαζόμαστε, να υπηρετούμε και να οφείλουμε να διαπιστώσουμε ότι δεν έχουμε καμιά συνάντηση με την επιτυχία, ότι τίποτα δεν αλλάζει.

Μπορώ να σας το πω, έχουμε όλοι βιώσει την εμπειρία της δύναμης του κακού, που δεν επιθυμεί να προωθήσει το Έργο του Θεού, να μεταδίδουμε το Ευαγγέλιο, να αναγγέλλουμε την επιστροφή του Χριστού. Βιώνουμε την εμπειρία του κακού. Αυτό θα μπορούσε ίσως να μας παρασύρει, αλλά τότε συνειδητοποιούμε το γεγονός ότι διαθέτουμε την άγκυρα της ελπίδας, που έχει ριχτεί σε ένα σίγουρο μέρος, σε ένα σταθερό θεμέλιο, επάνω στον Θεό.

Ο Ιησούς υποσχέθηκε στους Αποστόλους του ότι θα είναι κοντά τους μέχρι το τέλος. Υποσχέθηκε ότι το κακό δεν θα είχε ποτέ τον έλεγχο της Εκκλησίας του. Πιστεύουμε τις υποσχέσεις του και ξέρουμε ότι ο Παντοδύναμος και πιστός Θεός, θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις του. Γι' αυτό και δεν ανακαλούμε. Ελπίζουμε στον Χριστό, όπως το λέει ο Παύλος. Συνεχίζουμε να εργαζόμαστε και να υπηρετούμε τον Κύριο, ξέροντας ότι η εργασία μας δεν θα είναι μάταιη (Α' Κορινθίους 15 : 58). Αδελφοί και αδελφές μου, αυτή είναι η δική μας άγκυρα.

Ένα τελευταίο σημείο. Ο Παύλος λέει: «Στην ελπίδα να χαίρεστε» (Ρωμαίους 12:12). Η ελπίδα μας επιτρέπει να χαιρόμαστε, ακόμη και αν δεν υπάρχει ορατή αιτία χαράς. Η άγκυρα δεν φαίνεται. Δεν βλέπουμε παρά το αποτέλεσμα της: το πλοίο δεν μετακινείται.

Η ελπίδα μας επιτρέπει να χαιρόμαστε ακόμη και μόνο στη σκέψη μας για το μέλλον, στην γεμάτη αυτοπεποίθηση προσδοκία για το τι πρόκειται να συμβεί.

Ο αναπληρωτής Απóstολος Περιφέρειας Ρόμπερτ Νσάμπα (Ζάμπια)

Ο Απóstολος Περιφέρειας Μάικλ Έριχ (Γερμανία)

Ο Απóstολος Περιφέρειας Ρίχαρντ Κολμπ (Η.Π.Α.)

Ο Απóstολος Περιφέρειας Νόελ Ε. Μπαρνς (Πόλη του Ακρωτηρίου)

Στη σκέψη να είμαστε μαζί με τον Ιησού, να είμαστε σε αιώνια κοινωνία μαζί του, να μοιραζόμαστε τη δόξα του, να είμαστε απελευθερωμένοι από κάθε τιμωρία, από το κακό, από τον θάνατο· να ξέρουμε ότι σύντομα θα είμαστε κοντά του, είναι μια χαρά, που νοιώθουμε, ακόμη και αν δεν υπάρχει ορατή αιτία γι' αυτό. Η χαρά μέσα στην ελπίδα, είναι μια θαυμαστή άγκυρα της ψυχής!

Για να τελειώνουμε τώρα με την εικόνα της άγκυρας: Με την ελπίδα θεμελιωμένη στον Χριστό, έχουμε μια πολύ σταθερή άγκυρα. Ξέρετε ωστόσο, ότι είναι ο καπετάνιος που αποφασίζει το αν θα ρίξει την άγκυρα στο νερό ή αν θα τη σηκώσει πίσω. Κάνει όπως το θέλει. Αν σηκώσει την άγκυρα, το πλοίο θα παρασυρθεί από τον άνεμο και τα κύματα. Εάν ένα καπετάνιος δεν έχει την εμπειρία ή δεν είναι ακόμη νηφάλιος και σηκώνει την άγκυρα, το πλοίο μπορεί να παρασυρθεί μέσα στην καταιγίδα.

Εναπόκειται σε εμάς να ρίξουμε την άγκυρά μας στον Ιησού Χριστό. Σας παρακαλώ αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, μη σηκώνετε την άγκυρα της ελπίδας! Πως θα μπορούσε να συμβεί αυτό; Δεν είναι τόσο περίπλοκο να εξηγηθεί: Κάθε φορά που ο Ιησούς δεν είναι πλέον στην πρώτη θέση μέσα στην καρδιά, η άγκυρα σηκώνεται. Όταν κάτι γίνεται πιο σημαντικό από τον Ιησού Χριστό και την κοινωνία μαζί του, η άγκυρα σηκώνεται και η ψυχή μας κινδυνεύει. Για να καταστεί ακόμη περισσότερο κατανοητό: Εάν η εκπλήρωση των αιτημάτων και των επιθυμιών μας από τον Θεό, γίνεται πιο σημαντική από την εκπλήρωση των υποσχέσεών του, τότε κινδυνεύουμε.

Είναι λογικό και τελείως φυσικό να επιθυμούμε την απάντηση του Θεού στα αιτήματά μας και να μας δίνει αυτά που του ζητούμε και θα επιθυμούσαμε από αυτόν. Αυτό αποτελεί επίσης μέρος της χριστιανικής ελπίδας, επειδή στον Θεό τίποτα δεν είναι αδύνατον. Ωστόσο, εάν αυτό γίνεται πιο σημαντικό από την εκπλήρωση των υποσχέσεών του, – σκεφθείτε τις τρεις προαναφερόμενες υποσχέσεις –. Τότε αυτό καθί-

σταται επικίνδυνο.

Είναι εκεί μια συμβουλή που μας δίνει το Άγιο Πνεύμα. Αγαπητό παιδί του Θεού, μη σηκώνεις την άγκυρα της ελπίδας. Η ελπίδα μας είναι σίγουρη, είναι θεμελιωμένη στον Θεό. Είναι παντοδύναμος, είναι πιστός, θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις του, θα μας χορηγήσει την αιώνια ζωή, θα αποστείλει τον Ιησού Χριστό για να μας πάρει μαζί του και θα δημιουργήσει καινούριο ουρανό και καινούρια γη, όπου δεν θα υπάρχει πλέον πόνος, όπου δεν θα υπάρχει θάνατος για εκείνους που πίστεψαν στον Χριστό και τον ακολούθησαν. Αυτή είναι η υπόσχεσή του και θα την εκπληρώσει.

Έχουμε αυτή την υπόσχεση και είναι για τον λόγο αυτό που παραμένουμε σταθεροί ακόμη και μέσα στην καταιγίδα, αλλά επίσης και όταν όλα είναι ήρεμα και ακόμη και αν η αναμονή μέχρι την επιστροφή του Χριστού, είναι μεγάλη. Ακόμη και όταν είμαστε αδύναμοι, ελπίζουμε στην χάρη του Θεού. Ακόμη και αν δεν τα καταφέρνουμε, και αν νοιώθουμε τη δύναμη του κακού, συνεχίζουμε να υπηρετούμε τον Κύριο, ξέροντας ότι είναι στο πλευρό των Αποστόλων του. Θα κρατήσει την υπόσχεσή του για απελευθέρωση και η εργασία μας δεν θα είναι μάταιη. Εάν εργαζόμαστε γι' αυτόν και μαζί με τον Κύριο, μέσα στο ίδιο πνεύμα, θα μας ευλογήσει. Η ελπίδα αυτή, μας γεμίζει χαρά.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ο Θεός υποσχέθηκε να μας δώσει την αιώνια ζωή και να αποστείλει τον Υιό του για να μας πάρει μαζί του. Περιμένουμε την εκπλήρωση των υποσχέσεών του με εμπιστοσύνη και υπομονή. Η εμπιστοσύνη αυτή, μας επιτρέπει να παραμένουμε με πιστότητα κοντά στον Κύριο, οτιδήποτε και αν μας συμβαίνει.

Αγάπη, παρηγοριά και νέα ζωή

Photo : Frank Schüldt

Πρόκειται για ένα πολύ παλαιό μήνυμα, αλλά πάντα επίκαιρο. Ένας λόγος από την Αγία Γραφή που τον ακούμε πολύ συχνά ως στίχο σε ύμνους. Και μία προσευχή που εισακούεται εδώ και πολύ καιρό: μια θεία λειτουργία του Πρωταποστόλου που φέρνει στο φως την «καθαρή καρδιά» και την «ανανέωση του πνεύματος» που αναφέρονται στους Ψαλμούς.

Περίπου 25 000 πιστοί, επί τόπου και συνδεδεμένοι με βιντεομετάδοση, έζησαν την θεία λειτουργία στην πόλη Μενχενγκλάντμπαχ (Γερμανία), στις 18 Σεπτεμβρίου 2016.

Ο Δημιουργός

«Γιατί οφείλουμε ακόμη και σήμερα να προσευχόμαστε γι' αυτό;», έθεσε το ερώτημα: «Επειδή είναι γεγονός, ο Θεός έχει ήδη εισακούσει την προσευχή αυτή.» Ως απάντηση στην αρχή, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ δεν έδωσε παρά μόνο μια ένδειξη: με τα λόγια «Ω Θεέ! Δημιούργησε σε μένα!», Ο Ψαλμός αναγγέλλει τη σωτηρία που έρχεται από τον Δημιουργό. Κατά συνέπεια: «Εξετάζουμε πιο προσεκτικά την δράση του Θεού.»

Δεν είναι μόνο «ότι ο Ιησούς Χριστός μας έφερε το Ευαγγέλιο, ότι έδωσε τη ζωή του συναινώντας στην θυσία του». Ο Θεός διασφαλίζει επίσης, το μήνυμα αυτό και το βάπτισμα για τον καθαρισμό από το προπατορικό αμάρτημα μεταδίδονται στην διάρκεια των

χιλιετιών – «παρ' όλους τους πολέμους, όλες τις αδικίες και όλες τις ανθρώπινες ελλείψεις».

Η καρδιά

«Ο Θεός έδωσε μια νέα καρδιά», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Στην Παλαιά Διαθήκη, ήταν πολύ σημαντικό να εφαρμόζεται ο νόμος. Με τον Ιησού Χριστό, «η καρδιά της πέτρας – ο νόμος επάνω στις πέτρινες πλάκες – αντικαταστάθηκε από το κίνητρο της αγάπης.» Ο Θεός «δεν τιμωρεί, αγαπά τους ανθρώπους και τους κάνει να ζουν συνεχώς την αγάπη του.»

«Ο Θεός μας έδωσε την ευκαιρία να καθαρίζουμε πλήρως τις καρδιές μας από τις καθημερινές αμαρτίες. – Έχουμε την χάρη, την τύχη θα μπορούσε να πει κάποιος, να ξεκινούμε πάλι από το μηδέν, σαν να μην είχε συμβεί τίποτα.» Γι' αυτό, από τη μια μεριά υπάρχει η άφεση των αμαρτιών και από την άλλη, η ανακοίνωση του θελήματός του: «Ο Θεός φροντίζει να ακούμε τον λόγο του και αυτός, να μπορεί να μας κατευθύνει.»

700 πιστοί συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων της πόλης Ράιτ για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία. Η θεία λειτουργία αναμεταδόθηκε στις κοινότητες της Βόρειας Ρηνανίας-Βεσφαλίας καθώς και στις εξυπηρετούμενες εκκλησιαστικές περιφέρειες.

Το Πνεύμα

«Ο Θεός απέστειλε το Άγιο Πνεύμα και, από την πρώτη Πεντηκοστή είναι πάντα εδώ, πάντα στο έργο επί της γης. Δεν εγκατέλειψε την γη, ούτε και τους ανθρώπους», υπογράμμισε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας. «Το Άγιο Πνεύμα είναι συνεχώς μαζί μας, έχει πάντα μια συμβουλή, μια παρηγοριά να δώσει και αναφέρεται στον Ιησού Χριστό.

«Ανανέωσε μέσα μου ένα ευθύ πνεύμα» – Αυτό είναι μια ένδειξη, όχι μόνο για την αποστολή, αλλά επίσης και για τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος: «Είναι επίσης μια δημιουργική πράξη του Δημιουργού, μας έδωσε μια νέα ζωή, την οποία λάβαμε κατή την Αγία Σφράγιση μας. Είναι ένα πνεύμα δύναμης, που μας δίνει ασταμάτητα τη δύναμη να υπερνικούμε την παλαιά δημιουργία.»

Η απάντηση

«Βλέπετε; Αυτή είναι η δράση του Θεού! Είναι έτσι που εισάκουσε κάποτε αυτή την προσευχή του πιστού», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. «Γιατί οφείλουμε ακόμη και σήμερα να προσευχόμαστε γι' αυτό;» Και να η απάντησή του: «Επειδή με αυτό μπορούμε να εκφράσουμε πολλά πράγματα.»

Από την μία πλευρά, «θέλουμε να ευχαριστούμε τον Θεό για τη σωτήρια δράση του», και από την άλλη πλευρά, «εκφράζουμε έτσι επίσης την επιθυμία μας». Τότε η προσευχή θα είναι η ακόλουθη: «Κύριε, χορήγησέ μου την χάρη σου, καθάρισέ με, δώσε μου τον λόγο σου και τη συγχώρηση και βοήθησέ με: Θέλω να γίνω ένα νέο δημιούργημα στον Χριστό. Βοήθησέ με, χωρίς εσένα δεν μπορώ να φτάσω στο στόχο μου».

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ψαλμός 51:12 :

«Κτίσε μέσα μου, Θεέ, μια καθαρή καρδιά· και ένα ευθύ πνεύμα ανανέωσε μέσα μου.»

Μόνον ο τριαδικός Θεός είναι ο Δημιουργός της σωτηρίας μας:

- Μας απελευθέρωσε από το προπατορικό αμάρτημα μας δείχνει διαρκώς την αγάπη του και μας χορηγεί την χάρη του.
- Απέστειλε το Άγιο Πνεύμα για να μας παρηγορεί και να μας ανανεώνει.

Δεν τον επαινούμε για τη σωτηρία που μας προσφέρει. Τον παρακαλούμε για την χάρη του και για την βοήθειά του, προκειμένου να σωθούμε.

Ισιώνοντας τον δρόμο

Τι θα μπορούσε να εμποδίσει τον Θεό να σώσει μια ψυχή; Τίποτα;
Και όμως, ακόμη και για τον Παντοδύναμο, υπάρχει ένα εμπόδιο.
Και για τον άνθρωπο, τα μέσα για να ισιώσει και να ελευθερώσει τον δρόμο –
ιδού οι οδηγίες εφαρμογής για μια καταδρομική επέμβαση σε πέντε βήματα.

«Δεν υπάρχει, παρά μόνο ένα πράγμα που θα μπορούσε να εμποδίσει τον Θεό να μας σώσει και αυτό είναι το προσωπικό μας θέλημα.» Είναι αυτό που ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ τόνισε ξεκάθαρα στη Σιλβεράουν (Νότια Αφρική). «Δεν θα μας σώσει παρά την θέλησή μας. Αυτό είναι το κλειδί – Ο Θεός θέλει να μας σώσει, αλλά οφείλουμε να ισιώσουμε τους δρόμους.»

Στην θεία λειτουργία στις 18 Δεκεμβρίου 2016 μετρήθηκαν περίπου 100 000 συμμετέχοντες – οι περισσότεροι συνδεδεμένοι με βιντεομετάδοση.

Πρώτο βήμα: Αγώνας ενάντια στην αμαρτία

Ο Πρωταπόστολος ανέφερε πέντε τρόπους για να απελευθερωθεί ο δρόμος που οδηγεί προς τον Θεό – και αυτός είναι ο πρώτος: «Ο Θεός μας σώζει, αλλά οφείλουμε να έχουμε το θέλημα να πούμε: «Αποκηρύττω την αμαρτία, αποκηρύττω το κακό. Θέλω να νικήσω το κακό.» Αυτή είναι η βάση τόσο για το Άγιο

Βάπτισμα με νερό, όσο και για τη συγχώρηση των αμαρτιών. Είναι καθοριστικό το γεγονός να μη συμβιβάζομαστε με την αμαρτία. «Οφείλουμε να αποκηρύττουμε την αμαρτία – όλες τις αμαρτίες, όχι μόνο την μεγάλη ορατή αμαρτία, αλλά όλες τις αμαρτίες.»

Δεύτερο βήμα: Εξαγιασμός για την θεία λειτουργία

«Ο Θεός θέλει να μας υπηρετεί κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας.» Για να προετοιμάσουμε τον δρόμο που θα μας οδηγήσει σε αυτήν, είναι απαραίτητη η σωστή προετοιμασία της καρδιάς και να οριστούν οι σωστές προτεραιότητες: «Ξέρεις τις ανησυχίες μου, τις λύπες μου, τις επιθυμίες μου. Αλλά ξέρεις; το πιο σημαντικό πράγμα για μένα, είναι να κρατήσω την πίστη μου μέχρι τέλους, είναι να εισέλθω στην βασιλεία σου.» Έτσι, για τον εξαγιασμό μας ενόψει της θείας λειτουργίας, θα πρέπει να έχουμε την ακόλουθη στάση: «Θεέ μου, βοήθησέ με να σε αναγνωρίζω στον αμαρτωλό, στον ατελή υπηρέτη που θα χρησιμοποιήσεις.»

Ο Πρωταπóstολος μαζί με τους Αποστόλους της νέας Εκκλησιαστικής περιφέρειας της Νότιας Αφρικής

Ο Πρωταπóstολος σε ημερία Βίλχελμ Λέμπερ και ο Απóstολος Περιφέρειας σε ημερία Νοέλ Μπαρνς

Τρίτο βήμα: Ενωνόμαστε στο όνομα του Ιησού

Για να ζήσουμε την παρουσία του Ιησού Χριστού κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, είναι απαραίτητο να ενωνόμαστε στο όνομά του: «Οφείλουμε να το συνειδητοποιούμε: Τώρα, είμαι με τον αδελφό και την αδελφή μου. – Είναι τόσο σημαντικοί για τον Ιησού, ώστε πέθανε γι' αυτούς. Κατά συνέπεια, δεν μπορώ μόνο να τους θεωρώ ως αμαρτωλούς και παράξενους ανθρώπους.» Αυτό σημαίνει επίσης ότι θα πρέπει να καθαρίσω τον δρόμο απ' όλα τα εμπόδια. «Δεν θα το κάνει στην θέση μας ο Θεός. – Περιμένει από εμάς να επιλύουμε τα προβλήματα που έχουμε μεταξύ μας και να συμφιλιωνόμαστε. Αυτή είναι η δική μας αποστολή.»

Τέταρτο βήμα: Συμμορφωνόμαστε με το Ευαγγέλιο

«Ο Θεός θέλει επίσης να σώσει και τον πλησίον μας.» Εδώ επίσης οι πιστοί καλούνται να εξομαλύνουν τους δρόμους προς τον Παντοδύναμο. «Θέλουμε η αλλαγή μας να είναι αντάξια του Ευαγγελίου.» Κανείς δεν είναι τέλειος, ούτε οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί, ούτε η Εκκλησία. Και ακριβώς γι' αυτό: «Κάνουμε εδώ το έργο του Θεού, συγχωρώντας ο ένας τον άλλο, έχοντας αμοιβαία αγάπη και ξεπερνώντας όλες τις διαφορές μας.»

Πέμπτο βήμα: Επενδύουμε στην κοινότητα

Και για το τέλος, υπάρχουν ακόμη πρακτικά μέσα για την προετοιμασία του δρόμου προς τον Κύριο: «Αυτό αφορά την προσφορά μας και τη συμμετοχή μας στη ζωή της κοινότητας», εκφράστηκε ο Πρωτα-

πóstολος, αναφερόμενος στα συγκεκριμένα αιτήματα του Ιησού προς τους Αποστόλους του, όπως για παράδειγμα να προετοιμάσουν τον τόπο για τον εορτασμό του Πάσχα.

Συμπέρασμα: Πολεμούμε την αμαρτία, εξαγιαζόμαστε για την θεία λειτουργία, ενωνόμαστε στο όνομα του Ιησού, συμμορφωνόμαστε με το Ευαγγέλιο και επενδύουμε στους κόλπους της κοινότητας – «Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο θέλουμε να προετοιμάσουμε τον δρόμο για το Σωτήρα μας».

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Μάρκος 1:2-3 :

«Καθώς είναι γραμμένο στους προφήτες: «Δες, εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από την προσωπική σου παρουσία, που θα ετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου». «Φωνή κάποιου που φωνάζει δυνατά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, κάντε ίσια τα μονοπάτια του»

Προετοιμάζουμε τον δρόμο στον Λυτρωτή, καταπολεμώντας την αμαρτία, με τον εξαγιασμό μας για την θεία λειτουργία, με το να συγκεντρωνόμαστε στο όνομα του Ιησού, με το να συμμορφωνόμαστε με το Ευαγγέλιο και με το να επενδύουμε στην κοινότητά μας.

Δεν είναι αρκετό να στεκόμαστε μόνο στην τήρηση των Εντολών!

Σε πολλούς χριστιανούς η πίστη μειώνεται και καταλήγει να είναι μια παράδοση. Η χριστιανική πίστη όμως, περιλαμβάνει μάχες, πόνους, μίμηση και έργα. Και ιδού κάποιες εξηγήσεις που δόθηκαν από τον Πρωταπόστολο, κατά την διάρκεια μιας θείας λειτουργίας.

Η Πασαντένα δεν είναι πολύ μακριά από το Λος Άντζελες. Η Μητρόπολη της δύσης των Ηνωμένων Πολιτειών έζησε την καλύτερή της ημέρα σε αυτή την τελευταία Κυριακή του Νοεμβρίου, όπου ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, υπηρέτησε στην τοπική κοινότητα.

Από την αρχή, ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, κατέδειξε στο εκκλησίασμα ποιο ήταν το ιστορικό πλαίσιο: «Ο λόγος αναφέρεται στη σωτήρια πράξη του Θεού που εκπληρώθηκε υπέρ του Ισραήλ. Μέσα στο έλεός του, απελευθέρωσε τον λαό του συντρίβοντας τον Φαραώ, κατόπιν τον οδήγησε στη γη της Επαγγελίας.» Η απελευθέρωση αυτή, ήταν μια πράξη χάριτος! Η χάρη όμως, είναι η μαρτυρία εκ μέρους του Θεού, μιας αγάπης που δεν την αξίζουμε. Ωστόσο για να φτάσει στον προορισμό του ο Ισραήλ όφειλε να υποτάσσεται στο θέλημα του Θεού. Έπρεπε να προσπαθεί, δήλωσε

ο Πρόεδρος της Εκκλησίας: «Ο Ισραήλ όφειλε να διασχίσει την έρημο και να πολεμήσει τους εχθρούς του!»

Επίτευξη του στόχου με προσπάθειες

Στην εποχή μας, ο Θεός θέλει να απελευθερώσει τους ανθρώπους από την κυριαρχία της αμαρτίας και να τους οδηγήσει στην βασιλεία του· είναι η σύγκριση που έκανε ο Πρωταπόστολος, ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν. «Η σωτηρία αυτή είναι μια χάρη που δεν μπορούμε να την αξίζουμε. Για να την αποκτήσουμε οφείλουμε να συμμορφωθούμε με το θείο θέλημα. »

Αυτό σημαίνει κυρίως ότι πιστεύουμε στην «μεγαλειώδη σωτήρια πράξη του Ιησού», δηλαδή στην αποστολή του Υιού του ως Σωτήρα του κόσμου. «Χάρη στην θυσία του, μπορούμε να σωθούμε, με την προϋπόθεση ωστόσο, να πιστεύουμε σ' αυτόν.» Και πίστη στο μήνυμα του Ευαγγελίου, πρόσθεσε ο Πρωταπόστολος, είναι επίσης

- να μη πιστεύουμε μόνο στον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, στον θάνατο και στην Ανάστασή του, αλλά επίσης και στη διδασκαλία του!
- η παραγωγή έργων που είναι σύμφωνα με το Ευαγγέλιο!
- η επιμονή στο Ευαγγέλιο!

Το Ευαγγέλιο δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς σκοπούς εξήγησε επιπλέον, ο προκαθήμενος της Εκκλησίας. Δεν είναι ένας απλός κώδικας δεοντολογίας και καλής συμπεριφοράς, πόσο μάλλον ένα βιβλίο με συμβουλές για επιτυχίες στη ζωή. Η αναγκαιότητα της αναγέννησης με νερό και Πνεύμα, της τέλεσης της Αγίας Κοινωνίας και η προετοιμασία για την επιστροφή του Ιησού Χριστού είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τη διδασκαλία του Ευαγγελίου.

Ο δρόμος είναι η μίμηση του Ιησού Χριστού

«Ο Θεός θέλει να μας οδηγήσει στην βασιλεία του και μας δείχνει τον δρόμο: την μίμηση του Ιησού Χριστού.» Και ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ λέει να συγκεντρώσουμε τα απαραίτητα στοιχεία για τη σωτηρία, όπως τα κομμάτια ενός παζλ: η αναγέννηση με νερό και Πνεύμα και η τέλεση της Αγίας Κοινωνίας επιτρέπουν στην θεία ζωή να αναπτύσσεται. Ωστόσο, εναπόκειται στους ανθρώπους να ξέρουν:

- αν θέλουν να προσπαθήσουν: «Ο δρόμος της μίμησης δεν είναι εύκολος!» Οι άνθρωποι, για να

σωθούν θα πρέπει να υποστούν την βία και να την καταπολεμήσουν.

- αν θέλουν να υποφέρουν μαζί και με τον Χριστό: «δεν είναι αρκετή η συμμόρφωση με τις Εντολές!» Για να γίνουν όμοιοι με τον Χριστό οι άνθρωποι, οι άνθρωποι οφείλουν να υπερνικήσουν το παλιό δημιούργημα, πράγμα το οποίο συχνά είναι επώδυνο.
- αν θέλουν πραγματικά να έχουν υπομονή: «Είμαστε στο δρόμο για την επουράνια πατρίδα, αλλά δεν την βλέπουμε ακόμη.» Δεν είναι πάντα εύκολο να προσμένουμε με επιμονή.

«Ο Θεός θα χορηγήσει την πλήρη λύτρωση, σε εκείνους που την επιθυμούν διακαώς.»

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

Ησαΐας 48:17:

«Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε διδάσκω για την ωφέλειά σου, σε οδηγώ διαμέσου του δρόμου από τον οποίο έπρεπε να πας.»

Ο Ιησούς είναι ο Λυτρωτής μας. Με την θυσία του, μας απελευθέρωσε από την αμαρτία. Μας χορηγεί τη διδασκαλία του και μας κάνει ένα νέο δημιούργημα. Για την απόκτηση της σωτηρίας, οφείλουμε να ακολουθούμε τη διδασκαλία του και να την έχουμε ως παράδειγμα. Κατά την επιστροφή του, θα ολοκληρώσει το έργο που άρχισε σε εμάς.

Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά

(Ματθαίος 18-19)

Μία ημέρα, οι άνθρωποι έφεραν τα παιδιά τους στον Ιησού. Ήθελαν ο Ιησούς να ευλογήσει τα παιδιά τους.

Οι μαθητές προσπάθησαν να εμποδίσουν τα παιδιά να πλησιάσουν τον Ιησού. Σκέφτηκαν ότι ο Ιησούς θα ένοιωθε ενοχλημένος. Σκέφτηκαν ότι τα παιδιά θα αναστάωναν τον Ιησού, επειδή δεν ήξεραν μέχρι ποιο σημείο ο Ιησούς αγαπά τα παιδιά.

Ο Ιησούς είδε ότι οι μαθητές ήθελαν να στείλουν πίσω τα παιδιά. Είπε: «Αφήστε τα μικρά παιδιά και μην τα εμποδίζετε να έλθουν σε εμένα· επειδή η βασιλεία των ουρανών είναι για εκείνους που είναι παρόμοιοι με αυτήν.»

Στη συνέχεια επίθεσε επάνω τους τα χέρια του και τα ευλόγησε.

Μια άλλη φορά οι μαθητές ρώτησαν τον Ιησού, ποιος είναι ο μεγαλύτερος στην βασιλεία των ουρανών.

Τότε ο Ιησούς κάλεσε ένα παιδί, το τοποθέτησε στην μέση και είπε: «Αν δεν επιστρέψετε, και γίνετε σαν τα παιδάκια, δεν θα μπείτε στην βασιλεία των

ουρανών. Όποιος, λοιπόν, ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδάκι, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών.»

Αργότερα ο Ιησούς είπε: «Όποιος δεχθεί ένα από τα παιδιά αυτά στο όνομά μου, δέχεται εμένα. Αλλά εάν κάποιος εμποδίσει ένα παιδί να πιστέψει σ' εμένα, τότε, θα είναι καλύτερα γι'

αυτόν, να χαθεί στα βάθη της θάλασσας. Μην περιφρονείτε τα παιδιά!

Επειδή οι άγγελοί τους, βλέπουν συνεχώς το πρόσωπο του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.. Ο Πατέρας μου στους ουρανούς δεν θέλει να χαθεί κανένα από αυτά τα παιδιά!»

Στους βιβλικούς χρόνους, τα παιδιά είναι σημαντικά, επειδή οφείλουν να ασχολούνται με τους γονείς τους, όταν εκείνοι γεράσουν. Στην αρχαία κοινωνία ωστόσο, τα παιδιά έχουν μικρή σημασία: Δεν μπορούν ακόμη να βοηθήσουν στην κάλυψη των οικογενειακών αναγκών και δεν είναι ακόμη ικανά να κρατήσουν τις θρησκευτικές Εντολές. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει ιατρική μέριμνα, η παιδική θνησιμότητα είναι αρκετά διαδεδομένη.

Στο σπίτι της Γκουεντολίν, στο Χρυσό βουνό [Mont-Dore] (Νέα Καληδονία)

Αγαπητά παιδιά καλημέρα. Ονομάζομαι **Γκουεντολίν**, είμαι δέκα ετών και κατοικώ στη Νέα Καληδονία.

Πολλοί μεταξύ σας, χωρίς αμφιβολία, δεν έχετε ποτέ ακούσει να μιλούν γι' αυτή την ομάδα νησιών: Εάν συμβουλευθείτε ένα παγκόσμιο χάρτη, θα δείτε τη **Νέα Καληδονία** στα δεξιά της Αυστραλίας. Ο μεγάλος βρετανός εξερευνητής Τζέιμς Κουκ, ανακάλυψε τα νησιά αυτά, το 1774.

Το ένα τέταρτο των παγκοσμίων αποθεμάτων νικελίου, βρίσκονται στη Νέα Καληδονία. Το νικέλιο είναι ένα ορυκτό που χρησιμοποιείται για την κατασκευή ανοξειδωτού χάλυβα. Βρίσκεται για παράδειγμα σε νεροχύτες, σε πλυντήρια, κινητήρες, μαχαιροπήρουνα και σε φανταζι κοσμήματα. Το νικέλιο εμποδίζει την οξείδωση του μετάλλου. Ο πατέρας μου εργάζεται σε ένα μεγάλο **ορυχείο νικελίου**.

Στη Νέα Καληδονία ζει ένα πουλί που δεν βρίσκεται, παρά μόνον εδώ: το **Καγκού**.

Δεν μπορεί να πετάξει, αλλά γαυγίζει όπως ένας σκύλος. Είναι πολύ διασκεδαστικό να το ακούς.

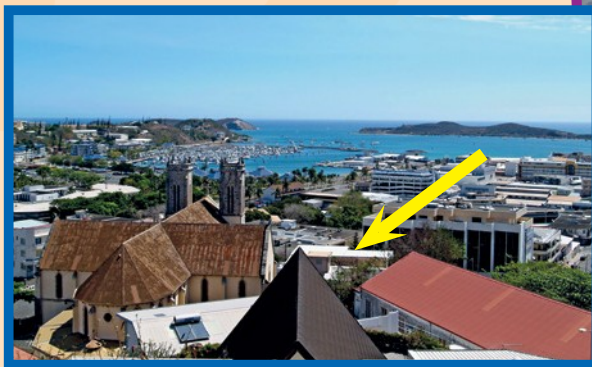
Σας παρουσιάζω την οικογένειά μου: η **μητέρα** μου Λίντα, ο **πατέρας** μου Ρίτσαρντ και ο **αδελφός** μου Κεντιβάν. Είναι δώδεκα ετών και κάθεται μαζί μου στο σχολείο της Κυριακής. Πίσω μας είναι ο δάσκαλος του σχολείου της Κυριακής.

Και ιδού οι **συμμαθητές** του σχολείου της Κυριακής.

Ζούμε σε ένα **σπίτι** στο Mont-Dore (Χρυσό βουνό). Η πόλη φέρει το όνομα αυτό επειδή κάποτε βρέθηκε μια φλέβα χρυσού στην περιοχή.

Το Μοντ Ντορέ βρίσκεται περίπου 30 χιλιόμετρα νότια της πρωτεύουσας, Νουμέα. Την Κυριακή, χρειαζόμαστε τουλάχιστον 45 λεπτά για να πάμε στην **εκκλησία** (βλέπε βέλος) όπου συμμετέχουμε στην θεία λειτουργία.

Πρόσφατα μας επισκέφτηκαν οι αδελφοί υπηρεσίας και τους κέρασα γκρέιπφρουτ. Μπορείτε να με δείτε πίσω από τα κλαδιά του **δέντρου γκρέιπφρουτ** ;

Μου αρέσει πολύ να ασχολούμαι με τα ζώα μου: έχω ένα σκύλο, μια γάτα και μια **κατσίκα**.

Ακόμη και αν αυτό δεν φαίνεται, τρώω πολύ. Με βρίσκουν πάντα εκεί που υπάρχουν όμορφα και καλά φαγώσιμα. Η φωτογραφία αυτή λήφθηκε κατά την διάρκεια του **κοινού γεύματος** την ημέρα της εορτής της ημέρας των Ευχαριστιών, στην εκκλησία μας.

Το 2015, ο **Πρωταπόστολός** μας, μας επισκέφτηκε και εμείς τα παιδιά, τον υποδεχθήκαμε και του ευχηθήκαμε το καλώς όρισε μπροστά στην εκκλησία, με ένα τραγούδι. Οι καρδιές μας χτυπούσαν δυνατά, αλλά ήταν τόσο ωραίο που τον συναντήσαμε.

Photo : © maryd - Fotolia.com

Η συγχώρηση των αμαρτιών – Απαραίτητες προϋποθέσεις και αποτελέσματα

Επιτρέπει να έχουμε άμεση εμπειρία της χάρις: η συγχώρηση των αμαρτιών.

Ωστόσο: Πως μπορούμε να την αποκτήσουμε; Και πως ενεργεί;

– Ακολουθούν ορισμένες σκέψεις που προέρχονται από ένα διδακτικό κείμενο του Πρωταποστόλου Ζαν Λυκ Σνάνιντερ, το οποίο γράφει:

Η πίστη στη συγχώρηση των αμαρτιών (που αποκαλείται επίσης «άφεση») είναι ένα θεμελιώδες στοιχείο της χριστιανικής πίστης: Η συγχώρηση των αμαρτιών αναφέρεται ρητά στις ομολογίες πίστης της παλαιάς Εκκλησίας, δηλαδή στο Σύμβολο των Αποστόλων και σε εκείνο της Νικαίας-Κωνσταντινούπολης (Κατήχηση σε ερωτήσεις και απαντήσεις, κεφάλαιο 2), και εμφανίζεται επίσης στο τρίτο άρθρο της δικής μας ομολογίας πίστης.

**Είναι μοναδική και ανανεώνεται
ακατάπαυστα**

Η δυνατότητα απόκτησης της συγχώρησης των αμαρτιών, δημιουργήθηκε διαμέσου της θυσίας του Ιησού Χριστού. Η θεμελιώδης απελευθέρωση από τα

Δεσμά της αμαρτίας, επιχειρείται με το Άγιο Βάπτισμα με νερό, που διαγράφει το προπατορικό αμάρτημα.

Σε κάθε θεία λειτουργία, ο Απόστολος ή ένα αξίωμα που έχει λάβει την εντολή απ' αυτόν, προφέρει τα λόγια της άφεσης στο όνομα του Ιησού. Λαμβάνοντας την μέσα σε μια πιστή καρδιά, έχει ως τελικό αποτέλεσμα τη διαγραφή της αμαρτίας και της ενοχής του κάθε ατόμου απέναντι στον Θεό. Παρ' όλα αυτά, ούτε το βάπτισμα, ούτε και η άφεση, απελευθερώνουν από την ροπή προς την αμαρτία (τις αισθησιακές απολαύσεις). Είναι δύσκολο να αποδεσμευτούμε από τις αμαρτίες, τις οποίες διαπράττουμε εκ νέου· και αυτό, παρά τις προσπάθειές μας.

Η προετοιμασία για την άφεση των αμαρτιών

Η απόκτηση της συγχώρησης των αμαρτιών, προϋποθέτει την επιτυχή ολοκλήρωση μιας έντονης προπαρασκευαστικής εργασίας.

Μας πρέπει

- μια διεξοδική εξέταση του εαυτού μας σε βάθος, για να συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας·
- να ομολογούμε τα λάθη μας στον Θεό, δηλαδή, όχι μόνο να τα διακρίνουμε αλλά και να αναγνωρίζουμε και την ενοχές μας·
- να αποδεικνύουμε την μετάνοιά μας, δηλαδή, να εκφράζουμε ξεκάθαρα την βούλησή μας να βελτιώσουμε τον εαυτό μας·
- να ακολουθήσουμε με αποφασιστικότητα τον δρόμο της συμφιλίωσης με τον πλησίον μας.

Η εκπλήρωση αυτής της πνευματικής εργασίας, συμβάλλει χωρίς αμφιβολία στον εξαγιασμό μας.

Η ειρήνη με τον Θεό

Αποτέλεσμα της άφεσης δεν είναι μόνον η διαγραφή των αμαρτιών μας, αλλά και η ταυτόχρονη παροχή της ειρήνης του αναστημένου:

- Ο Κύριος μας επιβεβαιώνει ότι, παρά τις αμαρτίες μας, δεν μας απορρίπτει και η αγάπη του για εμάς, παραμένει αμετάβλητη.
- Ο Ιησούς Χριστός μας υπενθυμίζει ότι υπερνίκησε το κακό. Ο σατανάς, σίγουρα μπορεί να προκαλέσει την πτώση μας, αλλά δεν μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού.
- Μπορούμε να τολμήσουμε μια νέα αρχή.

Η συμφιλίωση των παιδιών του Θεού

Επιπλέον, η συγχώρηση των αμαρτιών συμβάλλει στην προσέγγιση των παιδιών του Θεού μεταξύ τους και στην ενίσχυση της επιθυμητής από τον Κύριο, ενότητάς τους:

- Πριν την άφεση, το εκκλησίασμα ομολογεί τις αμαρτίες του μέσα στον ύμνο μετάνοιας και μέσα στην προσευχή του «Πατέρα μας». Κάθε μέλος ομολογεί δημόσια τα λάθη του και συμφωνεί έτσι με το γεγονός, ότι δεν είναι καλύτερος από τον πλησίον του.
- Η από κοινού αυτή ομολογία συνδέεται με το κοινό αίτημα: «Σώσε μας από τον πονηρό! » Η

προσευχή αυτή υπογραμμίζει την αλληλεγγύη του εκκλησιάσματος στην μάχη του ενάντια στην αμαρτία: «Εξομολογείστε ο ένας στον άλλον τα πταίσματά σας, και προσεύχεστε ο ένας για τον άλλον για να γιατρευτείτε» (Ιάκωβος 5:16).

- Η άφεση διακηρύσσεται προς όλους: καθένας μπορεί να ακούσει τη συγχώρηση που ανακοινώνεται προς τον πλησίον του και να χαίρεται γι' αυτό.

Ζώντας με αξιοπρέπεια την Αγία Κοινωνία

Η σημασία της συγχώρησης των αμαρτιών εξάλλου, έχει ως αποτέλεσμα την άμεση σχέση της με την τέλεση της Αγίας Κοινωνίας. Η αξιοπρεπής λήψη της Αγίας Κοινωνίας είναι απαραίτητη για τη ζωή με τον Χριστό. Όσο για τη συγχώρηση των αμαρτιών, αυτή είναι απαραίτητη για την αξιοπρεπή λήψη της Αγίας Κοινωνίας και αυτό για πολλούς λόγους:

- Οφείλουμε να εξαγνιστούμε για να είμαστε σε μυστηριακή κοινωνία με τον Χριστό.
- Η συμμετοχή στην Αγία Κοινωνία είναι δεσμευμένη για τους βαπτισμένους, για εκείνους που προσπαθούν να απομακρυνθούν από το κακό για να ακολουθήσουν τον Ιησού. Αποδεικνύοντας μετάνοια ενόψει της απόκτησης της συγχώρησης των αμαρτιών, επιβεβαιώνουμε ότι, παρά τα λάθη μας, παραμένουμε σταθερά αποφασισμένοι να κρατήσουμε την υπόσχεση που δόθηκε τη στιγμή της βάπτισής μας. (Κατά την βάπτιση ενός παιδιού, η υπόσχεση αυτή για πίστη στον Ιησού Χριστό και ζωή σύμφωνη με το Ευαγγέλιο, γίνεται από τους γονείς και επαναλαμβάνεται για λογαριασμό του βαπτισμένου, όταν εκείνος προφέρει την ευχή της επικύρωσής του.)
- Κατά την Αγία Κοινωνία, τα μέλη του εκκλησιάσματος έρχονται σε κοινωνία μεταξύ τους (η «κοινωνία» αυτή είναι ταυτόχρονα κοινωνία με τον Χριστό και κοινωνία των μελών μεταξύ τους). Όμως, η αληθινή κοινωνία μεταξύ τους δεν είναι δυνατή, παρά μόνο με την προϋπόθεση ότι υπάρχει μια αμοιβαία χορήγηση συγγνώμης.

Η συγχώρηση των αμαρτιών δεν είναι βέβαια ένα μυστήριο, αλλά καλύπτει μια μεγάλη σημασία στην προετοιμασία μας για να έχουμε την απαραίτητη αξιοπρέπεια ενόψει της λήψης της Αγίας Κοινωνίας και έτσι επίσης ενόψει της επιστροφής του Κυρίου.

Photo : Marcel Felde

Η συγχώρηση των αμαρτιών και το αποστολικό αξίωμα

Είναι δυνατή η συγχώρηση των αμαρτιών, χωρίς το αποστολικό αξίωμα; Στο μέλλον: σίγουρα. Και σήμερα: δεν μπορούμε να την αποκλείσουμε – γράφει ο Πρωταπόστολος. Αυτό που είναι καθοριστικό, είναι ότι η δύναμη των αξιωμάτων φέρνει την βεβαιότητα στους πιστούς.

Μετά την Ανάστασή του, ο Κύριος ανέθεσε στους μαθητές του την αποστολή να συγχωρούν τις αμαρτίες στο όνομά του: «Όπως με απέστειλε ο Πατέρας, και εγώ αποστέλλω εσάς. [...] Αν τις αμαρτίες κάποιων συγχωρήσετε, είναι σ' αυτούς συγχωρημένες: αν κάποιων τις κρατάτε, είναι κρατημένες.» (Ιωάννης 20:21.23). Η Κατήχηση εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο κατανοούμε αυτή την ένδειξη από την Αγία Γραφή: «Ένα άλλο καθήκον του αποστολικού αξιώματος συνίσταται στο ότι [...] αναγγέλλει με εξουσία στους ανθρώπους, την συγχώρηση των αμαρτιών τους που αποκτάται χάρη στην θυσία και την αξία του Ιησού Χριστού» (Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας 2.4.4).

Απόσπασμα από άρθρα της δικής μας Ομολογίας Πίστεως

Δύο άρθρα από την δική μας ομολογία πίστης επικαλούνται την πίστη στη συγχώρηση των αμαρτιών και την αποστολή των Αποστόλων να συγχωρούν τις αμαρτίες.

Η συγχώρηση για την οποία υπάρχει αναφορά στο 3^ο άρθρο της ομολογίας πίστης, περιγράφεται ως μια

πράξη του Θεού: μόνον ο τριαδικός Θεός είναι σε θέση να διαγράψει τις αμαρτίες και το κάνει κάθε στιγμή. Ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, είπε για τον εαυτό του ότι είχε την εξουσία να συγχωρεί τις αμαρτίες (βλ. Μάρκος 2:10) και αυτό, πριν ακόμη συμφωνήσει να θυσιάσει τη ζωή του επάνω στο σταυρό.

Το 4^ο άρθρο αναφέρεται, για να το διευκρινίσουμε, στην δραστηριότητα του Ιησού, μέσα στην Εκκλησία του. Στην Εκκλησία του Χριστού, εκείνοι που πιστεύουν στον Ιησού Χριστό, τον Αυτρωτή, μπορούν να λάβουν την χάρη που συνδέεται με το βάπτισμα και ζουν έτσι το πλύσιμο της ψυχής τους από το προπατορικό αμάρτημα. Στους κόλπους της Εκκλησίας, οι Απόστολοι έχουν λάβει την αποστολή να ανακοινώνουν την έγκυρη συγχώρηση των αμαρτιών.

Δεν είναι ένας αυτοματισμός

Είναι ο Απόστολος που ανακοινώνει τη συγχώρηση, αλλά είναι ο Θεός εκείνος που συγχωρεί. Η εξουσία των Αποστόλων να συγχωρούν τις αμαρτίες δεν είναι ένας αυτοματισμός. Η αναγγελία της συγχώρησης των αμαρτιών που γίνεται από ένα Απόστολο, δεν είναι αρκετή από μόνη της, για να διαγράψει τις αμαρτίες.

Η συγχώρηση είναι αποτελεσματική μόνο με την προϋπόθεση ότι ο αμαρτωλός είναι μετανοημένος και διατεθειμένος να συγχωρήσει κι αυτός. Ο αμαρτωλός έχει την βεβαιότητα ότι θα αποκτήσει τη συγχώρηση των αμαρτιών, αν εμπιστεύεται μέσα στην πίστη του, την αρμοδιότητα του αποστολικού αξιώματος.

Οι Απόστολοι ενεργούν ως πρεσβευτές του Ιησού: Διαμέσου αυτών, είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός που αναγγέλλει την άφεση στον πιστό. Η συγχώρηση που ανακοινώνεται από τον Απόστολο είναι καθοριστική και ανεξάρτητη από την κρίση και την έγκριση των ανθρώπων. Ο αμαρτωλός μπορεί να αποκτήσει τη συγχώρηση από τον Θεό, ακόμη και αν οι άνθρωποι συνεχίζουν να τον κατηγορούν.

Η συγχώρηση των αμαρτιών είναι επίσης δυνατή χωρίς το αποστολικό αξίωμα;

Η αποστολή που έχει ανατεθεί στους Αποστόλους, να αναγγέλλουν τη συγχώρηση των αμαρτιών, αποκλείει κάθε άλλη δυνατότητα, εκτός του αποστολικού αξιώματος, για την απόκτηση της άφεσης?

Θυμόμαστε αρχικά το γεγονός ότι η αποστολή των Αποστόλων περιορίζεται στον χρόνο, επειδή έγκειται ιδιαίτερα, κυρίως στην αναγγελία της επιστροφής του Χριστού και στην προετοιμασία των πιστών ενόψει αυτού του γεγονότος. Κατά την επιστροφή του Κυρίου, οι ζωντανόι που θα είναι προετοιμασμένοι, θα μεταμορφωθούν· θα ενδυθούν ένα ένδοξο σώμα και θα εισέλθουν σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό.

Δεδομένου όμως ότι θα είναι αμαρτωλοί, θα χρειάζονται απαραίτητα τη συγχώρηση των αμαρτιών, για να αποκτήσουν πρόσβαση. Τη συγχώρηση αυτή δεν θα την προφέρουν Απόστολοι, αλλά ο ίδιος ο Θεός. Το ίδιο ισχύει και για τους μάρτυρες που θα αναστηθούν μετά την μεγάλη θλίψη. Κατά την τελική Κρίση είναι ο ίδιος ο Θεός που θα χορηγήσει την χάρη σε εκείνους που θα μπορούν να εισέλθουν στη νέα δημιουργία.

Η διδασκαλία της πίστης μας επικαλείται έτσι ρητά, την δυνατότητα απόκτησης της συγχώρησης των αμαρτιών, ακόμη και μετά το τέλος τη δραστηριότητας των Αποστόλων, εδώ στην γη. Σε ότι αφορά τον χρόνο που προηγήθηκε από την ανακατάληψη του αποστολικού αξιώματος, υπάρχει η εξήγηση στην Κατήχησή μας, όπου είναι «κατανοητό ότι, ο Θεός χρησιμοποίησε τη χάρη του και τη συγχώρηση υπέρ των πιστών» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 6.4.2.2).

Η εξουσία των αξιωμάτων φέρνει την βεβαιότητα

Τι συμβαίνει στην εποχή μας; Η Κατήχηση εκφράζει μια θεμελιώδη αλήθεια: «ο Θεός, μέσα στην παντοδυναμία του, μπορεί κάθε στιγμή, να συγχωρεί τους αμαρτωλούς» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 12.1.8.1).

Πώς θα μπορούσαμε τότε να αποκλείσουμε κάθε

δυνατότητα συγχώρησης των αμαρτιών με την απουσία ενός Αποστόλου ή ενός αξιώματος δεόντως εξουσιοδοτημένο απ' αυτόν;

Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να δηλώνουμε πως είναι αδύνατο ότι στην εποχή μας ο Θεός συγχωρεί τις αμαρτίες ενός πιστού, εάν αυτός δεν πιστεύει στους Αποστόλους που εργάζονται στη Νεοαποστολική Εκκλησία. Ο Θεός μπορεί να συγχωρεί τους αμαρτωλούς ανεξάρτητα από κάθε αξίωμα και από την Εκκλησία! Παρ' όλα αυτά, μόνον εκείνοι στους οποίους το αποστολικό αξίωμα έχει ανακοινώσει τη συγχώρηση των αμαρτιών, μπορεί να είναι βέβαιοι για την αποτελεσματικότητά της.

Η αποτελεσματικότητά της καθίσταται ορατή

Κάποιες φορές στο παρελθόν, θεωρούσαν ότι η σημασία του αποστολικού αξιώματος βρισκόταν πριν απ' όλα στην αποστολή της συγχώρησης των αμαρτιών. Εκείνος που υπερασπίζεται αυτή την αντίληψη δεν μπορεί να ανεχθεί ότι η άφεση των αμαρτιών είναι πιθανή με την απουσία του αποστολικού αξιώματος, επειδή αυτό θα ισοδυναμούσε με αμφισβήτηση του αξιώματος. Στο διάστημα αυτό, το επίκεντρο ήταν στη συγχώρηση των αμαρτιών· η Αγία Κοινωνία ήταν απλά ένα «παράρτημα» της άφεσης, σαν να λέμε ένα είδος επιβεβαίωσης ή αναγνώρισης της «λήψης», για την άφεση των αμαρτιών.

Σήμερα θεωρούμε την Αγία Κοινωνία ως την μέγιστη πράξη της θείας λειτουργίας και τη συγχώρηση των αμαρτιών ως την απαραίτητη προϋπόθεση για την τέλεσή της. Πιστεύουμε ότι η Αγία Κοινωνία είναι ένα σημαντικό μέσο, αφιερωμένο στην προετοιμασία της επιστροφής του Κυρίου και η διαχείριση του μυστηρίου αυτού έχει ανατεθεί στους Αποστόλους.

Παιδιά του Θεού, έχουμε ως καθήκον να επιστούμε την προσοχή των ανθρώπων στη δραστηριότητα των ζωντανών Αποστόλων. Και αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνο με την προϋπόθεση ότι είμαστε μια ευαγάγνωστη επιστολή του αποστολικού αξιώματος, γνωστή και διαβασμένη από όλους τους ανθρώπους (βλ. Β' Κορινθίους 3:2). Είναι στον καθένα από εμάς που οφείλουμε να μπορούμε να αναγνωρίζουμε τη δραστηριότητα του αποστολικού αξιώματος!

Πιστοποιούμε ότι οι Απόστολοι έχουν την εξουσία να διακηρύττουν τη συγχώρηση των αμαρτιών! Δείχνουμε στον κόσμο ότι οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί

- έχουν το θάρρος να αμφισβητούν και είναι αποφασισμένοι να αλλάξουν τα πράγματα·
- είναι διατεθειμένοι για συγγνώμη και συμφιλίωση·
- προσπαθούν να είναι ένα μεταξύ τους.

Μια τέτοια στάση θα μας προσφέρει την ευλογία του Θεού και θα αυξήσει το ενδιαφέρον των συγχρόνων μας για την αποστολικότητα.

Μεταξύ δύναμης αξιωμάτων και ηγετικής λειτουργίας

Αυτό ήταν ΤΟ θέμα στο οποίο εργάστηκαν οι Απόστολοι και οι Απόστολοι Περιφερείας κατά την διάρκεια του τελευταίου έτους: Ο ορισμός του αξιώματος. Γιατί είναι τόσο σημαντικό αυτό το θέμα και προς τα πού κατευθύνεται; Και εδώ βρίσκεται μια αναδρομική και γενική άποψη.

Οι ακρογωνιαίοι λίθοι είναι στην θέση τους, τα θεμέλια έχουν ριχτεί: η φθινοπωρινή διάσκεψη των Αποστόλων Περιφερείας στο Περθ (Αυστραλία) διατύπωσε ουσιαστικές δηλώσεις σχετικά με τον καθορισμό του αξιώματος. Στην ομάδα εργασίας στο εσωτερικό της Εκκλησίας: «Ερωτήσεις σχετικές με την πίστη» ανατέθηκε το καθήκον να συντάξει ένα εκτός σειράς τεύχος του Οδηγού θείων λειτουργιών. Οι Οδηγοί θείων λειτουργιών, είναι η άμεση και απ' ευθείας επικοινωνία της Διεύθυνσης της Εκκλησίας με τα αξιώματα. Εκδίδονται σε περισσότερες από 70 γλώσσες.

Ενισχυτικά ερωτήματα θεολογικής και κοινωνικής τάξης

Γιατί μια Εκκλησία που υπάρχει εδώ και περισσότερα από 150 χρόνια οφείλει να προβληματίζεται επάνω στην αντίληψη του αξιώματος; Δημοσιεύοντας την Κατήχησή της το 2012, η Νεοαποστολική Εκκλησία σίγουρα παρουσίασε ένα επί της ουσίας ολοκληρωμένο έργο. Το 7^ο κεφάλαιό της είναι εξάλλου αφιερωμένο εξ ολοκλήρου στο αξίωμα. Από το 2013 ωστόσο, ο Πρωταπόστολος σε ηρεμία Βίλχελμ Λέμπερ έκανε γνωστό ότι άρχισαν να τίθενται ουσιαστικά ενισχυτικά ερωτήματα.

Τι είναι ένα αξίωμα; Τι είναι μια υπηρεσία; Τι συμβαίνει κατά τη στιγμή της χειροτονίας; Αυτά είναι μερικά θεμελιώδη ερωτήματα. Υπάρχουν επιπλέον δύο ακόμη ερωτήματα που συνδέονται στενά: Τι είναι η υπηρεσιακή εντολή και ποια είναι τα οργανωτικά καθήκοντα; Τι είναι η υπηρεσιακή δύναμη και ποια είναι η λειτουργία της Διαχείρισης;

Από τη στιγμή που οι θεολογικές πτυχές θα είναι επαρκώς αποσαφηνισμένες και μετά την απαιτούμενη σκέψη επ' αυτών, θα προκύψουν θέματα κοινωνικής τάξης, ανακοίνωσε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ το 2014, σε μια συζήτηση στρογγυλής τράπεζας, στο πλαίσιο μιας διεθνούς θρησκευτικής συνάντησης: Ποιος μπορεί να αποκτήσει ένα αξίωμα; Τι είναι διατεθειμένη να αποδεχθεί η Εκκλησία; Τι είναι δυνατό σε παγκόσμια κλίμακα; Τι είναι δυνατόν μόνο σε περιφερειακό επίπεδο;

Τρεις βαθμοί: Τα αξιώματα και οι αρχές και εξουσίες που συμπεριλαμβάνουν

Σε ότι αφορά τις αρμοδιότητες των αξιωμάτων, η Νεοαποστολική πίστη γνωρίζει τρεις βαθμούς ή υπηρεσιακά επίπεδα μόνο:

- τη διακονία, που είναι πλούσια σε δύναμη για τη διακήρυξη του λόγου του Θεού·

Photo : Peter Johanning, Oliver Rütten

Συνέλευση των Αποστόλων Περιφερείας στο Περθ (Αυστραλία), Οκτώβριος 2016

- το ιερατικό αξίωμα (ιεροσύνη) που διαθέτει επιπλέον την αποστολή και την εξουσία να χορηγεί το Άγιο Βάπτισμα με νερό, να αναγγέλλει τη συγχώρηση των αμαρτιών, να εξαγιάζει και να διαμοιράζει τις όστιες για την Αγία Κοινωνία·
- το αποστολικό αξίωμα που, εκτός των άλλων, έχει προικοδοτηθεί με την εξουσία και τη δύναμη να βαπτίζει με Άγιο Πνεύμα (Αγία Σφράγιση) και να χειροτονεί τα αξιώματα.

Άλλες διαφοροποιήσεις, κυρίως εκείνες μεταξύ των ιερατικών αξιωμάτων, προέρχονται από την θεμελιώδη ιδέα της επιστροφής στην πρωταρχική διαμόρφωση της Εκκλησίας. Η επισκόπηση του συνόλου των σχετικών με το θέμα αυτό αποσπασμάτων από την Αγία Γραφή, δείχνει ωστόσο ότι η πρώτη Εκκλησία δεν διέθετε μια ενιαία και ομοιόμορφη δομή των αξιωμάτων. Έτσι οι πρεσβύτεροι και οι επίσκοποι εκπλήρωναν τα αυτά καθήκοντα των επικεφαλής των τοπικών Εκκλησιών. Η ονομασία τους ήταν εξαρτημένη μόνο από το γεγονός ότι ήταν επικεφαλής μια ιουδαιο-χριστιανικής ή εθνικοχριστιανικής κοινότητας.

Μία συνεργασία σε διεθνές επίπεδο για θέματα διδασκαλίας (δογματικά)

Οι συγκεκριμένες εργασίες που αφορούν τον καθορισμό του αξιώματος, άρχισαν την άνοιξη του 2014. Σε ένα πρώτο στάδιο, η ομάδα εργασίας «Θέματα σχετι-

κά με την πίστη» συγκέντρωσε τα θεμέλια τόσο του θεολογικού στοχασμού, όσο και του ιστορικού πλαισίου. Από τότε, μια εξειδικευμένη ομάδα, αναπτύσσει προβληματισμούς με ερωτήσεις και πιθανές απαντήσεις σε αυτούς τους προβληματισμούς. Είναι επάνω σε όλα αυτά και για όλα αυτά που, από τον Μάρτιο του 2015, η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας άρχισε τακτική συζήτηση.

Από την άνοιξη του 2016 με πρωτοβουλία του Πρωταποστόλου, όλοι οι Απόστολοι, ολόκληρου του κόσμου, άρχισαν να συμμετέχουν σε συζητήσεις, είτε σε γραπτή μορφή, είτε σε περιφερειακές διασκέψεις όπως εκείνες της Φρανκφούρτης (Γερμανία), της Ντέτζον (Νότια Κορέα) ή του Λος Άντζελες (Η.Π.Α.). Η Κατήχηση καθορίζει το αποστολικό αξίωμα, ως το αξίωμα που είναι προικισμένο με την εξειδικευμένη δογματική διδασκαλία. Εξάλλου, οι οργανωτικές πτυχές του καθορισμού του αξιώματος, εμπεριέχουν επίσης μια πολιτιστική διάσταση.

Κατά την διάρκεια της Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας, που πραγματοποιήθηκε στην Αυστραλία, ενθουσιάστηκε για την πρόοδο και την ποιότητα της συνεργασίας: βρίσκει εντυπωσιακό να βλέπει πώς οι πολλαπλές θεμελιώδεις πτυχές γεμίζουν πνεύμα και ζωή, για να κάνουν να γεννηθεί με τον τρόπο αυτό μια αληθινή παγκόσμια αντίληψη.

Επίσκεψη σε χώρες όπου οι κοινότητες δραστηριοποιούνται σε ιδιωτικές κατοικίες

Δεν υπάρχει καμιά ανάγκη να διαθέτουμε μια εκκλησία για να τελούνται οι θείες λειτουργίες, ούτε και να προγραμματίζονται ξεχωριστά γεγονότα για να ζούμε τη ζωή μας μέσα σε μια ζωντανή κοινότητα. Ο πρεσβύτερος περιφέρειας Άλεξ Μιχαήλ Ρέγιες ντε Μαρτίνεζ, μας αφηγείται με ποιο τρόπο οι Νεοαποστολικοί χριστιανοί της Καραϊβικής, ζουν την πίστη τους.

Photo : privé

Με μουσική στους δρόμους, με ακτές λευκής άμμου, με πούρα πολυτελείας... ανάμεσα στον κόλπο του Μεξικού και του Ατλαντικού Ωκεανού βρίσκεται η Κούβα, με την ξεχωριστή αύρα, το μεγαλύτερο από τα 4000 νησιά που συνθέτουν την Καραϊβική. Και εδώ επίσης, μεταξύ των ένδεκα εκατομμυρίων κατοίκων, ζουν Νεοαποστολικοί χριστιανοί.

Ένας από αυτούς, είναι ο Άλεξ Μιχαήλ Ρέγιες ντε Μαρτίνεζ. Είναι 33 ετών, γεννημένος στο Σαντιάγο της Κούβα και παντρεμένος· είναι πατέρας μιας μικρής κόρης, ηλικίας επτά ετών. Στην αρχή του 2016, ο Απόστολος Περιφέρειας που έχει την εποπτεία της Κούβας, Μάρκος Φελμπάουμ (Ελβετία) τον χειροτόνησε πρεσβύτερο περιφέρειας. Έχει την βοήθεια έξι ευαγγελιστών περιφέρειας και άλλων αδελφών υπηρεσίας.

Μια πρεμιέρα: τέλεση μιας θείας λειτουργίας μέσα σε μια εκκλησία

Κάθε χρόνο, ο Άλεξ Μιχαήλ Ρέγιες μεταβαίνει στην Ευρώπη για να συμμετέχει σε συνελεύσεις και σεμινάρια. Είναι δημοσιογράφος και εργάζεται σε διάφορα περιοδικά. «Η Κούβα είναι μια πολύ όμορφη χώ-

ρα και χαίρομαι να γράφω για τις ομορφιές της πατρίδας μου», λέει εξηγώντας το πάθος του για γράψιμο.

Τον περασμένο Οκτώβριο, κατά την διάρκεια της παραμονής του, τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Μπούλαχ (Ελβετία), μετά από πρόσκληση του Αποστόλου Περιφέρειας· μια πρεμιέρα για αυτό το νεαρό αδελφό υπηρεσίας από την Κούβα, ο οποίος συνήθως κηρύττει σε ιδιωτικές κατοικίες στην Κούβα και επομένως, δεν έχει τη συνήθεια να βρίσκεται και να υπηρετεί σε μια μεγάλη αίθουσα εκκλησίας.

Χαρούμενες κοινότητες σε ιδιωτικές κατοικίες

Στην Κούβα, Η Νεοαποστολική Εκκλησία δεν διαθέτει εκκλησίες, ούτε μισθωμένους χώρους, ούτε και καθορισμένους τόπους συνάντησης σε εξωτερικούς χώρους, όπως γνωρίζουν οι αδελφοί και οι αδελφές σε άλλες χώρες. Στην Κούβα, οι αδελφοί και οι αδελφές συναθροίζονται σε ιδιωτικές κατοικίες.

Κοινότητες ιδιωτικών κατοικιών υπάρχουν σε όλες τις επαρχίες της χώρας. «Από την Αρτεμίσα, στα βορειοδυτικά, μέχρι κάτω, στο Σαντιάγο ντε Κούβα. Γι' αυτό και πρέπει να διανύω μεγάλες αποστάσεις για να υπηρε-

Αριστερά: Ο Απόστολος Περιφέρειας Μάρκος Φελμπάουμ (2^{ος} από αριστερά) και ο πρεσβύτερος περιφέρειας Ρέγιες (3^{ος} από δεξιά) με τους αδελφούς και τις αδελφές στην Κούβα.
Στο κέντρο: Ο πρεσβύτερος περιφέρειας Ρέγιες τελεί μια θεία λειτουργία σε μια κοινότητα ιδιωτικής κατοικίας.
Επάνω : Ο πρεσβύτερος περιφέρειας Ρέγιες σε μια συνέντευξη.

ρετώ τους αδελφούς και τις αδελφές», διηγείται ο πρεσβύτερος περιφέρειας Ρέγιες. «Από την Αρτεμίσα στο Σαντιάγο, είναι περίπου 1000 χιλιόμετρα. Επειδή οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές δεν διαθέτουν αυτοκίνητο, οφείλω να πηγαίνω στο σπίτι τους ή σε σημεία συνάντησης, όπου μπορούν να πάνε πεζοί.»

Ευγνωμοσύνη για την εγγύτητα του Θεού

«Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου· τίποτε δεν θα στερηθώ!» ο Άλεξ Μιχαήλ Ρέγιες αναφέρει τον Ψαλμό 23 στα ισπανικά. Αυτό είναι το προσωπικό του μήνυμα: «Αν ο Κύριος είναι εδώ – και είναι στο πλευρό μας – δεν θα στερηθούμε τίποτα, τότε έχουμε τα πάντα. Είναι σε αυτό που εστιάζομαστε: Ο Κύριος είναι κοντά μας, ο Κύριος μας βοηθά. Πάντα κάτι θα λείπει, αλλά δεν θα είναι καθοριστικό. Το πιο σημαντικό πράγμα, είναι ότι είμαστε παιδιά του Θεού και ότι μπορούμε να φτάσουμε στην απαιτούμενη αξιοπρέπεια. Αυτός είναι ο στόχος μας. Και τελικά, ότι απομένει δεν έχει καμιά σημασία.»

Είναι σε μικρούς κύκλους που οι κοινότητες της Κούβας ακούν τον λόγο του Θεού, τελούν την Αγία Κοινωνία και αφηγούνται τις δικές τους εμπειρίες πίστης. «Αυτό ενδυναμώνει την πίστη τους και τους κάνει χαρούμενους», λέει ο πρεσβύτερος περιφέρειας. Και εξηγεί επίσης ένα δευτερεύον ουσιαστικό αποτέλεσμα που προέρχεται από την μετάδοση των χριστιανικών αξιών. «Οι άλλοι άνθρωποι μπορούν να αντιλαμβάνονται την πίστη μας και χαιρόμαστε που μπορούμε έτσι να φέρουμε μια θετική συμβολή, στην ηθική ανάπτυξη της χώρας μας.»

Η Κατήχηση στην τσέπη

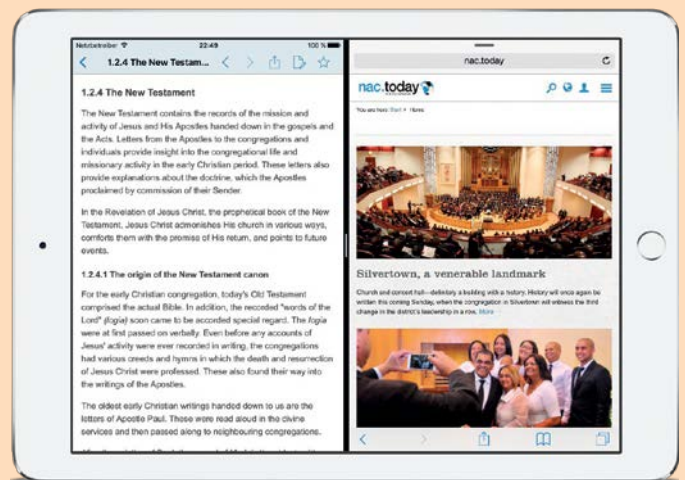
Ένα έργο αφιερωμένο στην πίστη, ένα βιβλίο αναφοράς, ην θρησκευτική διδασκαλία σε μια καθαρή κατάσταση... Η Κατήχηση διαθέτει πολλά ονόματα. Και υπάρχει εν τω μεταξύ σε πολλές μορφές. Μόλις έφτασε μια ψηφιακή έκδοση, πλήρως ενημερωμένη (σ.μ. δεν υπάρχει όμως στα Ελληνικά).

Η εφαρμογή «nac catechism» περιλαμβάνει την Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην λεπτομερή της έκδοση, που διαθέτει πολλές λειτουργίες όπως σελιδοδείκτες, λειτουργίες αναζήτησης, εμφάνιση αποσπασμάτων από την Αγία Γραφή και πολλά ακόμη. Ήδη, πριν την ενημέρωσή της, η εφαρμογή προσφέρει πολλές δυνατότητες και είναι εξίσου κατάλληλη για απλή ανάγνωση, όπως και για μελέτη σε βάθος όλων των δογματικών περιεχομένων της. Τώρα, η εφαρμογή προσφέρει νέα χαρακτηριστικά:

1. Καθημερινή ανάγνωση: Από τώρα και μετά από αίτημα, η εφαρμογή θυμίζει στον χρήστη, την καθημερινή ανάγνωση. Για να γίνει αυτό, η εφαρμογή συγκρατεί στην μνήμη το απόσπασμα που αναγνώστηκε τελευταίο, επιτρέποντας έτσι την άνετη συνέχιση της ανάγνωσης. Στις ρυθμίσεις, η λειτουργία αυτή μπορεί να ενεργοποιηθεί ή να απενεργοποιηθεί. Είναι επίσης δυνατή, η επιλογή μεμονωμένων κεφαλαίων.

2. Διαίρεση προβολής, προβολή διαφανειών και λειτουργία διαίρεσης οθόνης: Τάμπλετ με λειτουργικό σύστημα iOS ή Android εμφανίζουν την εφαρμογή της Κατήχησης σε μια κοινόχρηστη οθόνη. Αυτό ευκολύνει όταν ο χρήστης επιθυμεί να αναγνώσει ένα απόσπασμα, κρατώντας σημειώσεις.

3. AirPrint και Google Cloud Print: Τα περιεχόμενα της εφαρμογής της Κατήχησης, μπορούν τώρα να εκτυπώνονται άνετα με εκτυπωτές που είναι συμβατοί με iOS και Android (Apple AirPrint ή Google Cloud Print).

Οι γυναίκες προωθούν την Εκκλησία

Διατηρούν την κοινωνία – αλλά όχι μόνο τη δική τους κοινωνία: Οι διεθνείς συναντήσεις των Γυναικών στη Ζάμπια, στο Μαλάουι και στη Ζιμπάμπουε, δείχνουν τον ρόλο που διαδραματίζουν οι γυναίκες για την Εκκλησία και την κοινωνία, σε αυτό το μέρος της Αφρικής.

Τραγούδι, χορός και γέλιο – αυτή είναι η χαρά που βασιλεύει στο κολέγιο Λουβίνγκα στο Μζούζου (Μαλάουι). Μετά από δύο κουραστικές ημέρες και πολλά θέματα που ήταν προγραμματισμένα, έφτασε πλέον η ώρα για λίγη χαλάρωση. Δεν πρόκειται για παιδιά που δραστηριοποιούνται στο σχολείο, αλλά για γυναίκες με εμπειρία – είναι περίπου 3600, από τη Ζάμπια, τη Ζιμπάμπουε και το Μαλάουι. Συγκεντρώθηκαν από τις 25 μέχρι τις 28 Αυγούστου, κάτω από το σύνθημα: «Νικώ μαζί με τον Χριστό», με την ευκαιρία της «Διεθνούς αδελφότητας γυναικών», της δικής τους ετήσιας ημέρας των γυναικών.

Στο πρόγραμμα σπουδών: Η ιατρική, το δίκαιο και η οικονομία

Η Κατήχηση είναι στο πρόγραμμα των σπουδών – ιδιαίτερα το απόσπασμα που ασχολείται με θέματα ευγνωμοσύνης, θυσίας και της δεκάτης. Ένας γιατρός από το τοπικό νοσοκομείο, τους μίλησε για την πρόληψη του Έιτς, την πρόληψη του καρκίνου του μαστού, του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας,

την υπέρταση, το διαβήτη και τη δρεπανοκυτταρική αναιμία. Ένας συνεργάτης των διοικητικών υπηρεσιών της πόλης έκανε μια παρουσίαση σχετική με νομικά ζητήματα, τα οποία είναι συχνά κάτι πολύ περισσότερο από μια θεωρία: την βία κατά τον γυναικόν, τον γάμο σε μικρή ηλικία, την κλοπή της γης, την εμπορία ανθρώπων. Και τέλος, υπάρχει ακόμη το ζήτημα των επιχειρηματικών δεξιοτήτων και των πρακτικών συμβουλών που αφορούν τις υπάρχουσες δυνατότητες για την κάλυψη των αναγκών μιας οικογένειας.

Εκτός από μια φιλική συνάντηση, η πρακτική της αγάπης προς τον πλησίον αποτελεί μέρος των παραδόσεων της κοινωνίας των αδελφών μας: Οι γυναίκες επισκέπτονται ασθενείς, ορφανά και φτωχούς σε αυτή την πόλη των 130 000 κατοίκων που βρίσκεται στα βόρεια του Μαλάουι. Η συνάντηση ολοκληρώθηκε την Κυριακή με μια υπαίθρια λειτουργία, που τελέστηκε από τον αναπληρωτή Αποστόλο Περιφέρειας Άρνολντ Μάνγκο, ο οποίος χρησιμοποίησε τον λόγο από Α' Κορινθίους 13:11: «Όταν ήμουν νήπιος, μιλούσα ως νήπιος, σκεφτόμουν ως νήπιος, είχα κρίση

3600 αδελφές στην πίστη συγκεντρώθηκαν με την ευκαιρία της ετήσιας Ημέρας της Γυναίκας 2016 στο πεδίο δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας της Ζάμπια, της Ζιμπάμπουε και του Μαλάουι

Photo: ENA Zambia

Ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Άρνολντ Μάνγκο, τέλεσε την θεία λειτουργία για το κλείσιμο των εκδηλώσεων

ως νήπιος, όταν, όμως, έγινα άνδρας, έβαλα κατά μέρος εκείνα που έχει το νήπιο. »

Οι οδηγίες: ποιμαντική φροντίδα, υγεία και εισοδήματα

Αυτού του είδους οι συναντήσεις, αποτελούν το αποκορύφωμα των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνουν οι γυναίκες της Ζάμπια, του Μαλάουι και της Ζιμπάμπουε. Είναι τέτοια η σημασία τους, που υπάρχουν συγκεκριμένες οδηγίες για το σκοπό αυτό, από το 2011. Οι οδηγίες αυτές οφείλουν να συμβάλλουν στη εξασφάλιση, ότι «οι ευγενείς στόχοι των αδελφών δεν είναι παρεξηγημένοι» και ότι αυτές έχουν την «απαραίτητη υποστήριξη εκ μέρους όλων των εξεχόντων προσώπων». Το έγγραφο αυτό παρέχει – από το επίπεδο της κοινότητας, μέχρι την αποστολική περιφέρεια, περνώντας από την περιφέρεια του πρεσβυτέρου – επιτροπές που συντονίζουν την εργασία. Μέλη είναι, εκτός από τους εκπροσώπους κατώτερων οργανισμών, καθώς και αδελφοί υπηρεσίας, ειδικά γυναίκες με αποδεδειγμένη εμπειρία στο έργο κατάρτισης και βοήθειας που απευθύνεται σε γυναίκες.

Οι κατευθυντήριες γραμμές περιλαμβάνουν ένα ευρύ κατάλογο με πιθανές δραστηριότητες που έχει ως τίτλους «Ποιμαντική φροντίδα και πνευματική κοινωνία», «Υγεία και ευεξία» καθώς και «Δημιουργικά μέτρα και έσοδα». Ανάμεσα σε αυτούς τους τίτλους, βρίσκεται κυρίως επίσης και η παραγωγή γραπτών που αφορούν την οργάνωση της καθημερινής ζωής, η οποία βασίζεται στην πίστη εντός του γάμου, τις κηδείες, ή ακόμη την κατάρτιση, τις επαγγελματικές προσφορές σε ότι αφορά την φροντίδα ασθενών,

την υγιεινή διατροφή καθώς και δραστηριότητες όπως αυτές της αναψυχής και του αθλητισμού.

Ένας ρόλος καθοριστικός για την ανάπτυξη

Οι δραστηριότητες αυτές ακολουθούν δύο στόχους στον τομέα των οικονομικών: από την μία πλευρά την ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης των γυναικών και από την άλλη, την υποστήριξη του έργου της Εκκλησίας. Έτσι οι πράξεις συγκέντρωσης δωρεών αποτελούν επίσης μέρος των δραστηριοτήτων τους. Έτσι, μόνο κατά τη διεθνή συνάντηση των γυναικών στο Μζούζου μπόρεσε να συγκεντρωθεί το ισότιμο 50000 δολαρίων Αμερικής. Πριν απ' όλα τα χρήματα αυτά, επενδύονται σε φιλανθρωπικά προγράμματα – όπως η οικονομική στήριξη της μητρότητας ή ενός σχολείου – αλλά επίσης και στην κατασκευή εκκλησιών της Νεοαποστολικής κοινότητας. Ο Απόστολος Περιφέρειας Τσαρλς Νταντούλα τονίζει τη σημασία αυτού του ποσού, κατά την διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών: «Οι γυναίκες παίζουν ένα καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη της Εκκλησίας.»

Τις βλέπουμε επίσης καθ' οδόν, στο Μαλάουι, στη συνάντηση των γυναικών

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, μαζί με τους Αποστόλους Περιφέρειας και τους αναπληρωτές τους (Οκτώβριος 2016, Περθ, Αυστραλία)

Photo : Peter Johannig

Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων

Σε όλο τον κόσμο, δραστηριοποιούνται 345 Απόστολοι. Επιστροφή σε πέντε συνταξιοδοτήσεις, δύο χειροτονίες και μία εντολή, κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2016.

Εννέα εκατομμύρια Νεοαποστολικοί χριστιανοί είναι διαμοιρασμένοι σε 60 000 κοινότητες μέσα σε όλο τον κόσμο. Την ποιμαντική τους φροντίδα έχουν αναλάβει 260 000 αδελφοί υπηρεσίας με ιερατικό αξίωμα και αξίωμα διακονίας, καθώς και αρκετές χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Η Εκκλησία διαιρείται σε 17 πεδία δραστηριότητας Αποστόλων Περιφέρειας (αποστολικές περιφέρειες), στα οποία εργάζονται 345 Απόστολοι. Μεταξύ αυτών που εργάζονται ως Απόστολοι, 8 είναι αναπληρωτές Απόστολοι Περιφέρειας και 17 είναι Απόστολοι Περιφέρειας. Πνευματική κεφαλή της Εκκλησίας είναι ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ.

Χειροτονίες και ανάθεση εντολής

Κατά την θεία λειτουργία που τέλεσε στην Σιλβερτάουν, την Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2016, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, χειροτόνησε τον

Τζον Λέσλι Κρίελ (*1956) στο αξίωμα του Αποστόλου Περιφέρειας, για το νέο πεδίο δραστηριότητας της περιφέρειας της Νότιας Αφρικής. Το νέο αυτό πεδίο δραστηριότητας γεννήθηκε μετά από τη συγχώνευση των παλαιών πεδίων δραστηριότητας του Ακρωτηρίου και της Νοτιοανατολικής Αφρικής. Κατά την διάρκεια της ίδιας θείας λειτουργίας, ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας, διόρισε τον Πάτρικ Μάνταλα Μκβανάζι (* 1963) ως αναπληρωτή Απόστολο Περιφέρειας. Στο πεδίο δραστηριότητας της Νότιας Αφρικής, ζουν 660 000 Νεοαποστολικοί χριστιανοί.

Στο Μπλαντύρ (Μαλάουι), την Κυριακή 6 Νοεμβρίου 2016, ο Πρωταπόστολος χειροτόνησε τον πρεσβύτερο περιφέρειας Ιακώβ Μβάνσα (* 1957) στο αξίωμα του Αποστόλου για τη Ζάμπια. Ο Απόστολος εργάζεται στο πλευρό του Αποστόλου Περιφέρειας

Τσαρλς Νταντούλα, μαζί με άλλους 24 Αποστόλους, σε ένα πεδίο δραστηριότητας όπου ζουν περισσότεροι από ένα εκατομμύριο Νεοαποστολικοί χριστιανοί.

Συνταξιοδοτήσεις

Την Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2016, ο Απόστολος Περιφέρειας Νοέλ Έντουαρντ Μπαρνς (* 1949) τέθηκε σε ηρεμία στην Σιλβερτάουν (Ακρωτήριο), μετά από περισσότερα των 30 ετών υπηρεσιακής δραστηριότητας ως Απόστολος. Από τον Δεκέμβριο του 1996 μέχρι τη συνταξιοδότησή του, ο Νοέλ Έντουαρντ Μπαρνς διεύθυνε την εκκλησιαστική Περιφέρεια του Ακρωτηρίου, έχοντας συνεργάτες 11 Αποστόλους και 2 επισκόπους.

Στους κόλπους της εκκλησιαστικής περιφέρειας της Αγκόλα, ο Απόστολος Χοσέ Μάριο Καμπίντα (*1958) έπρεπε πρόωρα να τεθεί σε ηρεμία, για λόγους υγείας, στις 4 Δεκεμβρίου 2016. Είχε χειροτονηθεί Απόστολος στις 13 Μαρτίου 2005 από τον Πρωταπόστολο Ρίχαρντ Φερ στην Λουσάκα (Ζάμπια).

Την Κυριακή 14 Αυγούστου 2016, ο Απόστολος Χανς Πίτερ Σνάιντερ (* 1950) συνταξιοδοτήθηκε. Κατά την διάρκεια αυτής της θείας λειτουργίας που τέλεσε στο Χαϊλμπρόν (Γερμανία), ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας, Πρωταπόστολος Σνάιντερ, ευχαρίστησε τον απερχόμενο αδελφό υπηρεσίας που κατάγεται από τη Νότια Γερμανία. Ο Χανς Πίτερ Σνάιντερ άσκησε μια υπηρεσιακή δραστηριότητα επί 39 έτη, από τα οποία 18 έτη ως Απόστολος.

Στην Λαϊκή Δημοκρατία του Νοτιοανατολικού Κονγκό, ο Απόστολος Νόρμπερτ Σάμπα Λουπόνγκο (*1950) τέθηκε σε υπηρεσιακή ηρεμία, έχοντας συμπληρώσει το όριο ηλικίας, την Κυριακή 17 Ιουλίου 2016. Εργάστηκε ως αξίωμα 36 έτη, από τα οποία 18 έτη στο αποστολικό αξίωμα. Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, προχώρησε στη συνταξιοδότησή του κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην Κανάγκα.

Φτάνοντας στο όριο ηλικίας, ο Απόστολος Βάλτερ Ρέτζιναλντ Ντίντερικς, (*1951) συνταξιοδοτήθηκε κατά την θεία λειτουργία της Κυριακής 31 Ιουλίου 2016. Ο Βάλτερ Ρέτζιναλντ Ντίντερικς άσκησε ένα αξίωμα επί 44 έτη, στους κόλπους της εκκλησιαστικής περιφέρειας του Ακρωτηρίου. Η συνταξιοδότησή του πραγματοποιήθηκε από το Απόστολο Περιφέρειας Νοέλ Έντουαρντ Μπαρνς, στην εκκλησία του Κεντρικού Κένσινγκτον.

Το έτος 2016 συνολικά, χειροτονήθηκαν ένας Απόστολος Περιφέρειας και 19 Απόστολοι, ένας Απόστολος ορίστηκε ως αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας. Υπήρξαν 16 συνταξιοδοτήσεις. Ένας Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία και έξη Απόστολοι σε ηρεμία, πέρασαν στην άλλη όχθη.

Νότια Αφρική: Γέννηση μιας νέας Εκκλησιαστικής Περιφέρειας

Στις 18 Δεκεμβρίου 2016, περνώντας από την πόλη του Ακρωτηρίου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ έφερε μια νέα εκκλησιαστική περιφέρεια που βαπτίστηκε Εκκλησιαστική Περιφέρεια της Νότιας Αφρικής και περιλαμβάνει τις παλαιές Εκκλησίες της Νοτιοανατολικής Αφρικής και του Ακρωτηρίου. Ο νέος Απόστολος Περιφέρειας γι' αυτήν, είναι ο Τζον Λέσλι Κρίελ.

Ωρίμασε η στιγμή για μια συγχώνευση, υπογράμμισε ο προκαθήμενος της Εκκλησίας. Κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας που τελέστηκε στα μέσα Δεκεμβρίου, ο Απόστολος Περιφέρειας Νοέλ Μπαρνς από το Ακρωτήριο, έχοντας συμπληρώσει το όριο ηλικίας, συνταξιοδοτήθηκε. Διάδοχός τους, ο Απόστολος Περιφέρειας Κρίελ, που ανέλαβε τις δύο Εκκλησίες. Από εδώ κι εμπρός θα τον υποστηρίζει ο Πάτρικ Μκβανάζι από το Γιοχάνεσμπουργκ, ως αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας.

Η νέα εκκλησιαστική οντότητα ονομάζεται: «Νεοαποστολική Εκκλησία της Νότιας Αφρικής». Έχει σχεδόν διπλασιάσει τους πιστούς της, παραμένοντας ωστόσο μικρότερη από τα πεδία αποστολικής δραστηριότητας, του Δυτικού Κονγκό, του Νοτιοανατολικού Κονγκό, ή ακόμη και της Ζάμπια, γράφει ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας.

Το νέο πεδίο δραστηριότητας περιλαμβάνει τις χώρες: Μποτσουάνα, Λεζότο, Μαδαγασκάρη, Μαυρίκιος, Μαγιότ, Μοζαμβίκη, Ναμίμπια, Ρεϋνιόν, Ροντρίγκες, Σεϋχέλλες, Αγία Ελένη, Νότια Αφρική (Φρι Στέιτ, Γκότενγκ, Κβαζουλού-Νατάλ, Μπουμαλάνγκα, Λιμπόπο, Νοτιοδυτική Αφρική, Ακρωτήριο) και Σουαζιλάνδη. Η κοινή εκκλησιαστική διοίκηση των χωρών αυτών βρίσκεται στο Κεηπτάουν.

Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ ευχαρίστησε τους ενδιαφερόμενους Αποστόλους Περιφέρειας για την προθυμία τους να υποστηρίξουν ενεργά αυτή την τόσο σημαντική μετατροπή που τέθηκε σε ισχύ στις 18 του περασμένου Δεκεμβρίου. Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ, ανέφερε: «Είμαι πεπεισμένος ότι η συγχώνευση αυτή θα είναι επωφελής για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μας, αυτής της περιφέρειας».

Ο Απόστολος Γιενς Λίντεμαν μας επισκέφτηκε με δώρα

Η Νεοαποστολική Εκκλησία στην Ελλάδα εμφανίζεται ως Σωματείο και έτσι υπάρχει η νομική υποχρέωση, κάθε χρόνο να πραγματοποιείται Διοικητικό Συμβούλιο και Γενική Συνέλευση των μελών του Σωματείου. Έτσι, για το σκοπό αυτό, μας επισκέφτηκε ο Απόστολός μας Γιενς Λίντεμαν το Σάββατο 6 Μαΐου, συνοδευόμενος από τον Ευαγγελιστή περιφέρειας Καρλ Χάινς Μπίκερ και τον βοσκό Στέφαν Βολφ, που είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο πραγματοποιήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου, ενώ η Γενική Συνέλευση την Κυριακή το πρωί, πριν από την θεία λειτουργία. Για τον λόγο αυτό, ήλθαν στην Αθήνα και ο Ευαγγελιστής μας Άμπεργκ από την Θεσσαλονίκη, όπως και ο ιερέας μας Σωμαράκης από την Κρήτη. Όλα κύλισαν σύμφωνα με το πρόγραμμα και χωρίς το παραμικρό πρόβλημα.

Με μεγάλη λοιπόν χαρά και απαλλαγμένοι από κάθε βάρος και έγνοια, συμμετείχαμε όλοι στην θεία λειτουργία του Αποστόλου μας, ο οποίος μας υπηρέτησε με τον λόγο από τον Μάρκο 10:31: «Πολλοί, όμως, πρώτοι θα είναι τελευταίοι, και οι τελευταίοι πρώτοι»

Πριν την έναρξη της θείας λειτουργίας

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, είχαμε την ευκαιρία να περάσουμε ευχάριστο χρόνο με τους απεσταλμένους του Κυρίου επισκέπτες μας. Στη συνέχεια, ο Απόστολός μας μαζί με τον Ευαγγελιστή μας περιφέρειας και τον Ευαγγελιστή μας αναχώρησαν για την Θεσσαλονίκη, όπου τη Δευτέρα το πρωί ο Απόστολός μας τέλεσε την θεία λειτουργία για τα αδέρφια μας της Θεσσαλονίκης.

Η καθιερωμένη αναμνηστική φωτογραφία

Την φορά αυτή, ο Απόστολός μας, έφερε μαζί του, ένα ξεχωριστό δώρο για την κοινότητα της Αθήνας. Ένα υπέροχο όργανο, το οποίο έφτασε λίγες ημέρες αργότερα για να ενισχύσει ακόμη περισσότερο την ορχήστρα και την χορωδία της κοινότητάς μας. Έτσι, για μια φορά ακόμη, επιβεβαιώνεται αυτό που είχε πει ο ιερέας μας Ράινερ (κάτω): «Είμαστε μια μικρή, αλλά πλούσια κοινότητα».

Ο ιερέας Ράινερ εγκαινιάζει το νέο όργανο

Δοξάζουμε και ευχαριστούμε τον επουράνιο Πατέρα μας, ευχαριστούμε και τους απεσταλμένους του για την αγάπη τους και την φροντίδα τους για εμάς.

Το πρόγραμμα του Πρωταποστόλου	
02.04.2017	Μπουένος Άιρες (Αργεντινή)
05.04.2017	Μεντόζα (Αργεντινή)
08.04.2017	Πόλη του Παναμά (Παναμάς)
09.04.2017	Πόλη του Παναμά (Παναμάς)
14.04.2017	Βίντερτουρ (Ελβετία)
16.04.2017	Μάρμπουργκ (Γερμανία)
14.05.2017	Τίλινγκ (Φιλιππίνες)
18.05.2017	Λαμπούνγκ Σουμάτρα (Ινδονησία)
21.05.2017	Τζακάρτα (Ινδονησία)
28.05.2017	Ιωακείμσταλ (Γερμανία)
04.06.2017	Βιέννη (Αυστρία)
11.06.2017	Σικάγο (Η.Π.Α.)
18.06.2017	Φρανκφούρτη (Γερμανία)
25.06.2017	Κεντρικός Ζαμβέζης (Ζάμπια)
27.06.2017	Μάνσα (Ζάμπια)
30.06.2017	Τίκα (Κένυα)